

TEST LÉLEK SZELLEM

**Az ember még nagyon tisztázatlan
három lényegi részének magyarázata**

**János evangélium 14/21 ígérete alapján
prófétai módon kapta és írta:**

BERTHA DUDDE

Ezek az írások valláson felülállók!

Valláshoz tartozástól nem akarnak senkit eltéríteni, sem valami vallási közösségre rábeszélni. Megjelenésének egyedüli oka, hogy a Ján. Ev. 14, 21 ígérete alapján Isten szavát közölje, hogy a mai időkben mit mond nekünk.

Ján.14,21: Aki ismeri, és teljesíti parancsaimat, az szeret engem. Aki szeret engem, azt Atyám is szeretni fogja. S én is szeretni fogom, és kinyilatkoztatom magam neki.

Német eredetiből fordította, és közreadja:

G. Szieger Magda

1913 - 2001

TARTALOMJEGYZÉK

Legyen világosság az emberek között	3
Magyarázat az őszellemekről, és a bukásukról	4
Magyarázat az emberi "lét"-ről.....	5
A földi lét jelentősége az embernek	6
Mi volt az ember az őskézdetben?	7
Az ember nem a teremtő hatalom mellékproduktuma.....	8
A lélekreszecskek menete az anyagban a tudatos lelki munka	9
A visszavezetés folyamata	10
Az én-tudat stádiuma.....	11
Az anyag, és az anyag feladatának magyarázata.....	12
A test és lélek átszellemítése.....	13
Feltámadás - a test enyészete	14
A lélek összetétele	15
További magyarázat a lélekről	16
Minden lélek őszellem, akár elbukott - akár nem	18
Az egyedi lélek I.....	20
Az egyedi lélek II.	21
A lélek a földi életet tudatosan kezdi	22
Az ember lelkét a szeretet és fájdalom teszi salakmentessé	23
Az emberi lélek maradandó	23
Az ember munkálkodjon a saját lelkén.....	24
Isten ajándéka: a szeretet szikra.....	25
Isten szeretet-szikrája az emberben.....	26
A szellem-szikrára szükség van.....	27
A lélek egyesül szellemével.....	28
Szellemem hatása az emberben: világosság	29
A szellem-szikra egyesülése az Atya-szellemmel.....	30
Isten gondoskodik az emberről.....	31

Engedélyezett a minden változtatás nélküli, és a forrás megjelölésével készült, fejezetenkénti fordítás és nyomtatás.

LEGYEN VILÁGOSSÁG AZ EMBEREK KÖZÖTT

Emberek, nagy szellemi terület tárul föl előttetek, ha magam taníthatlak benneteket. Küldöttem és közvetítőim által mindenkihez eljuttatom az ismeretet, aki kívánja, és szeretettel telített élete által képes megérteni. Olyan terület ez, amely csak az értelmükkel kutatók elől el van zárva. Az embereknek nem bizonyítható, és nem is kap bizonyítást, amíg belülről a Szellem által nem kaptok egy világos fényt, amely nektek bizonyító erejű lesz arra, hogy valódi ismeretben éltek.

A szellemi kimeríthetetlen terület. Istenetek, és Teremtőtök folytonosan oktat, mindig mélyebb ismerettel ajándékoz meg, csak teljesítsétek az előfeltételeket, amelyeket megkívánok: HOGY IMÁVAL, ÉS A SZERETET CSELEKEDETEIVEL BENSŐSÉGESEN HOZZÁM KAPCSOLÓDtok. Kapcsolatban kell lennetek velem, mert e nélkül örök szellemi vakságban maradtok. Mert én vagyok a VILÁGOSSÁG, én vagyok az IGAZSÁG, én vagyok a FORRÁS, amelyből szeretet, világosság, erő, és a legmélyebb bölcsesség ömlik. Ez csak akkor ömlik valakibe, ha helyre állítja velem a kapcsolatát. Ezt magatoknak kell helyreállítanotok, mert egykor magatok szakítottatok velem.

Olyan területet nyitok meg, ahova CSAK mint ember nem lehet belépni a velem való kapcsolat nélkül. Akkor minden világos lesz előttetek. Áttekintitek a szellemi összefüggéseket, megértitek munkálkodásomat és kormányzásomat, lelepleződik öröktől való Tervem - és meg is tudjátok érteni. Olyan szellemi folyamatokról kaptok ismeretet, amelyek az emberi lét alapjait képezik, a természeti folyamatokat is megértitek, és magyarázatot adtok róla magatoknak. Lényem lelepleződik előttetek, és a még előttetek lógó sok fátyol megemelődik. Bepillantást kaptok a szellemi világokba - bár először csak gondolati információval - míg aztán majd szellemi szemetek is megnyílik, tehát elértek egy bizonyos fokú érettséget, és az lehetővé teszi, hogy szellemben lássatok. Atyai szeretetem olyan ismeretekkel ajándékoz meg, ami teljesen hiányzik nálatok.

Újból abban az állapotban szeretnék látni benneteket, amelyben a tőlem való elszakadás előtt voltatok, és az ismeretek fényében állva boldogok voltatok.

Erre a fokra kell újból eljutni, és ezt a földi élet alatt mint ember elérhetitek. De törekednetek kell rá - ezt nem kaphatjátok ajándékba. Tudatosan hozzám kell kapcsolódnotok, el kell ismernetek Isteneteknek, Teremtőtöknek és Atyátoknak - akinek a jelenlétére vágyódtok. Ez a legnagyobb kegyelmi ajándékot szavatolja, mert végtelen szeretetem folyton keresi, hogyan fejezhetné ki magát. Tehát vissza szeretném adni az ismeret világos fényét is, amit elhomályosítottatok magatokban - majd teljesen elvesztettetek.

Gondoljátok meg hogy teljes szellemi sötétségben éltek, gondoljátok meg hogy alig pár ember teremt világos szférát maga körül - és ezek is csak mint kis szikrák villannak föl. Bár az emberek fölfoghatnák ezeket a villanásokat, és ez elég is lenne, hogy kimeneküljenek a sötétből - ha ezzel világosságot gyűjtanának a maguk szívében. Gondoljátok meg, hogy az emberek mennyivel boldogabbak lennének, ha az ismeretnek csak kicsiny fokán is állnának. Ezt bármikor már maguk is magasabbra vihetnék.

Ti - akik már kevéske világosságot gyűjtöttatok magatokban, megérthetitek, hogy mindent előnybe részesítetek, ami hozzájárul hogy VILÁGOSSÁG LEGYEN az emberek között. Megérthetitek, hogy nevelek magamnak világosság-hordozókat, akiket felruházok gazdag tudással, akiket mindig mélyebb igazságokba vezetek - mert az csak tőlem indulhat. A világosság-hordozókat pedig megbízom, sugározzák ki világosságukat, hogy áttörje az embereket terhelő sötétséget.

Emberek - nem akarom, hogy ugyanolyan sötétséggel hagyjátok el a földi életet, mint amivel ideléptetek. Azt akarom, hogy vágyódjatok a világosságra az emberi élet alatt. Kívánságtok teljesül, mert már a Földön boldoggá tesz, amikor valami világos lesz előttetek. Amikor megértitek, miért tartózkodtok a Földön, és mi a földi feladat. Egyedül én tudom, a szellemi akkor boldog, amikor szeretetem sugárzásában van.

Már a Földön be akarom vonni a szellemeteket ebbe a szeretet-áramkörbe. Ezért ismételtén sugárzásomat küldöm feléje, amelyek világosságot gyűjtenek - hogy aztán már magától törekedjen az örökkévalóság ŐSFÉNYE felé.

Tehát ez annyit jelent, hogy minden embernek először csak kevés ismeretet adok, annyit, ami elég a szellem területén arra, hogy saját akaratából megnövelhesse azt. Folyton igénybe veheti szeretetem erőáramát, és folyton szerezhet szellemi javakat - ha az erőáramot szeretetben való cselekvésekre használja, mert a szeretet mindig világosabb fényt gyújt benne.

Ez a világosság - természetesen mindig csak a szellemi területre vonatkoztatva - tudást, felismerést, és mély bölcsességet jelent, olyant, amit az értelem nem képes megközelíteni. A saját ügyemnek tekintem, hogy azokat az embereket tanítsam, akik magukat átadják nekem, hogy szellemüket megvilágosítsam. Ezek átfogó tudást kaphatnak, lassan az ismeretnek abba az állapotába jutnak, amelyben kezdetben éltek. Eltávozik a sötétség amit ellenfelem rájuk akasztott. Ismét világosságban élnek, mert kapcsolatukat teljes tudattal helyreállították velem, az örökkévalóság **ŐSFÉNYÉVEL**. Engedik hogy szeretetemet rájuk sugározhassam - mint egykor, amikor tőlem tökéletességben létrejöttek.

Amen.

B.D.Nr.8459

1963.4.5.

MAGYARÁZAT AZ ŐS-SZELLEMEKRŐL, ÉS A BUKÁSUKRÓL

Minden gondoskodásom nektek szól, akik a vég előtti utolsó időben szolgálni akartok nekem. Mert ti még sok tévedést helyreigazíthattok amelyeket felfedek, és ezzel olyan eszközt adok kezetekbe, amellyel eljárhattok ellene. Ezt soha nem volnátok képesek megtenni, ha szavaimat nem vezetném a magasból hozzátok. Tudom hol zavaros az emberek gondolkodása. Tudom hol ülepedett le bennük olyan nézet, amiről nem mondanak le szívesen - holott nem felelnek meg az igazságnak. Mindenkinek világosságot akarok adni. Világossá akarom tenni azoknak a gondolkodását, akik tőlem azt a feladatot kapták, hogy terjesszék az igazságot.

Csak megint azt a magyarázatot tudom adni, hogy tőlem kisugárzott lények vagytok, akik nem teljesítették rendeltetésüket, mert ellenálltak nekem. Akiket én mint erőt kisugároztam, azok éntudatú, gondolkodóképes, szabad akarral felruházott teremtmények voltak, és nem valami halott dolgok. Élet volt bennük, mert ős-szubsztanciájuk az én erőm - ami mindig eleven, és az is marad, és folyton tevékenységre hajt. Ennek az erőnek adtam lény-szerű formát - de ezt szellemi vonatkozásban kell érteni. Dicsőséges teremtmények voltak, sugárzó fényben éltek, és kölcsönösen látták egymást. Mindenki egy egyedi lény volt. Független lényként került ki belőlem, akit folyton átjárt szeretet-erőm. Saját képmásaim voltak, saját lényem miniatűrjei, akik a legmagasabb tökéletességben dolgozhattak erőben is, és világosságban is - mert **BELŐLEM CSAK TÖKÉLETES** keletkezhet.

És ezek a lények elpártoltak tőlem. Szabad akarral - ellentétesre fordultak. Elvesztették tökéletességüket, hiányosak, és nyomorúságosak lettek - mert visszautasították az isteni szeretet-világosságot, ami átsugározta őket. Ennek következtében elvesztették magukból az istenit. A lények fennmaradtak - de a szeretetet odaadták. Mindez lehetséges volt, mert birtokukban volt az isteni eredet bizonyítéka - a szabad akarat. A szabad akarat, ami minden irányba kibontakozhat, és most istenellenes formában nyilatkozott meg. A lény c s a k Isten szeretet-erejét utasította vissza, tehát szeretetem állandó sugárzását. Ez jelentette a legmélyebb mélységbe való bukást, mert képtelen lett cselekvésre, és szubsztanciájában elkeményedett. Tehát az egykor legnagyobb tökéletességgel megteremtett lény mindjobban a mélység felé törekedett, és szabad akaratból eltávolodott tőlem.

Már ismételten elmondták nektek a szellemeknek ezt az elpártolását, és azt is tudjátok, miben állt ez az elpártolás: hogy szeretetemet visszautasították. Ezzel a lény képtelen lett a tevékenységre. De mert a lény belőlem kisugárzott erő - az erő pedig nem tud tétlen maradni - ezért másféleképpen kellett hatást gyakorolnia.

Ez azzal vált lehetővé, hogy ez az erő Teremtéssé lett alakítva, és most az én akaratomnak megfelelően kellett tevékenykednie. Tehát a bukott lény egy más megformálásban, a muszáj-törvény alatt szolgáló tevékenységet folytatott. Az egykor belőlem kiindult - de most elbukott szellemi teremtmény - azért hogy lassan magasabbra jusson, most megkötött állapotban keresztül megy a Teremtés dolgain.

A lénynek, akit a legtökéletesebbre teremtettem, akit mint képmásomat, önálló egyedként helyeztem ki magamból - annak a visszatérés útját járva vég nélküli, hosszú idő alatt vissza kell alakulnia azzá, aki az őszkedetben volt. Nincs világosabb válaszom arra, amikor azt kérdezitek, hova lett a szellem, amikor a lény elbukott.

Milyen szellemről beszéltek? - Én szellemi lényeket teremtettem, és ezek pártoltak el tőlem. Tehát a lélek nem "egy szellemnek a lelke", hanem A LÉLEK MAGA, AZ EGYKOR ELBUKOTT ŐSZELLEME, aki befejezésüként mint ember testbe öltözik. És amikor egy nem elbukott őszellem ölt testet mint ember, úgy annak a lelke is őszszellem - és nem csak egy rész belőle.

Azt is ismételtlen megmagyaráztam, hogy az egész visszavezetési folyamat alatt a bukott szellemeket a világosság lényei gondozzák. Azok, akik a próbatételük alatt teljesen megmaradtak az én akaratomban. Nekik boldogságot jelent, ha hozzájárulhatnak a bukottak végérvényes visszavezetéséhez. Minden egyes teremtményt igen nagy szeretettel gondoznak, és gondoskodnak róla, hogy felemelkedésüket lehetővé tegyék. Mert a szeretet mindig az én akaratom szerint cselekszik, és állandóan a nem tökéletes felé fordul, hogy az a földi élet alatt tudatosan megváltozzon, és az legyen, aki kezdetben volt. Ezt a változást csak a szeretet képes létrehozni, amit a lény mint ember lobbant lánggra magában, hogy velem egyesülve boldoggá tegyem.

Amen.

B.D.Nr.8945

1965.2.27.

MAGYARÁZAT AZ EMBERI "LÉT"-RŐL

Már végtelenül hosszú idő óta tartózkodtok a Földön, akár örökkévalóságnak is mondhatnátok. Rajta a hosszú utat nem úgy tettétek meg, mint éntudatú őszszellem, hanem mint egy igen parányi részecske - és a cél az volt, hogy visszakerüljete abba az őszállapotba, amelyben kezdetben voltatok.

Tehát ha átgondoljátok, hogy mindenfajta teremtményen keresztülvándoroltatok - mert amit láttok, és ami mint a teremtés egy dolga körülöttetek van, abban mindben egy belőlem való erő-szikrának kell lenni, e nélkül nem maradhatna fenn - tehát, ha ezt átgondoljátok, akkor ezeket a dolgokat mint tőlem kisugárzott szellemet kell szemlélnetek, amely kapcsolatát velem akarattal megszakította. De mert nem mulandó, egyszer újból kapcsolatba kell lépnie velem - mert ez törvény, és az is marad, hogy egyszer minden kisugárzott erő visszatér hozzám.

Az emberi állapotot - mint fejlődési szakaszt - majd akkor értékelitek helyesen, amikor velem tudatosan helyreállítjátok a kapcsolatot. Körülöttetek minden arra figyelmeztet, hogy az utolsó cél elérésére törekedjete - hacsak nem akarjátok a teremtésen való átvándorlást megismételni. Ettől segítségével megszabadulhattok. És hogy ez valóban így van, azt hinnetek kell, mert a belőlem való Szellemben keresztül jut hozzátok az ismeret - de bizonyítani **nem** lehet. Viszont csak így érthető meg az egész Teremtés. Azok a kevesek, akiknek a szíve nyitott, az egyetlen magyarázatot ebben látják. Végtelen szeretetemet, fölülmúlhatatlan bölcsességemet, és végtelen hatalmamot látják benne. És nem kételkednek abban, hogy ez így van.

De sokkal-sokkal többen vannak a szellemi sötétségben élő emberek. Nehéz nekik világossá tenni a földi élet felelősségét, és többnyire eredménytelen. Nekik újból végig kell járni a menetet az Új Föld teremtett dolgaiban - hacsak mint embereket korábban el nem hívom őket a Földről.

Ha a sötétségben élők egyszer komolyan foglalkoznának a gondolattal: ki vagyok? - honnan jöttem? - miért vagyok a Földön? - akkor megszámlálhatatlan világos lény adna nekik választ ezekre a kérdésekre. Ha kérdést feltennék, az egyik világos gondolat követné a másikat, és eltűnne a sötétségük.

De addig nincs bennetek felelősségtudat, ami egy kicsi fény ki nem gyullad bennetek arról, hogy az ember földi élete egy fejlődési folyamat utolsó állomása, ami egy végtelenül hosszú előfejlődés után következett. Ha ezt az életet nem szeretetben töltitek el, fennállhat a veszély, hogy csak üresjárat volt. De ha szeretetben élíte le, eléritek célokat, és nem számít hogy a hosszú előéletéről nem tudtok semmit. Hogy a Földön kiérleljete, ahhoz csak szeretetre van szükség.

De a vég előtti utolsó időben elhidegül a szeretet az emberek között - ezért az értelmekhez szólok, amikor elétek tárom a hosszú előéletet, és egyszer majd tisztán értelem szerint is megmagyarázom a

Teremtés lassú fejlődését. Ezzel az a célom, hogy gondolkodni kezdjétek, vajon Istenetek és Teremtőtök milyen céllal tette ezt? Csak gondolkodásra akarlak indítani benneteket, mert akkor bekapcsolódhatnak a világosság lényei is, kérdéseitekre gondolati válaszokat adhatnak.

De ha nincs szeretet már az emberekben, a komoly megfontolástól is vonakodnak - akkor nincs már reményük a megmenekülésre. Akkor feltétlenül életbe lép a törvény, amely az anyagba való bele-nemződést mondja. Küzdelmem a lelkekért mindvégig nem csökken. Ahol az akarat megváltoztatásának a lehetősége fennáll, oda a kegyelmek áradatát zúdítom, hogy még az utolsó pillanatban is növeljem a felismerésre jutók számát. Tehát hogy tőlem indultak, és most újra vissza szeretnének hozzám térni. Akik el-érték a földi élet célját, és most bemennek a Világosság Birodalmába - akik az enyémekek, és azok is akar-nak maradni.

Amen.

B.D.Nr.8414

1963.2.17.

A FÖLDI LÉT JELENTŐSÉGE AZ EMBERNEK

Az emberi lét az egykor elbukott ős-lény fejlődésének utolsó fokozata - amikor mint "lélek" van jelen az emberi testben. Még most is anyagi forma veszi körül - HOGY MOST MÁR AZ ANYAGOT LEGYŐZZE - és mint szellemi lény elhagyhassa a földi hüvelyt, és bemehessen a Szellemi Birodalomba. Ebben a földi létben végbeviheti az utolsó átalakulását, hogy ismét ős-lénnyé legyen. De ez csak akkor történik, ha szabad akarata a helyes irányt választja, tehát tudatosan ismét felém törekszik, akitől egykor szabad akarattal eltávolodott. Ez az átalakulása azért lehetséges, mert az ember túlon túl gazdagon kapja a kegyelmeket. A kegyelmeket helyesen felhasználva olyan erő fölött rendelkezik, hogy képes lelődni magá-ról minden tisztátalant, és teljesen az isteni rend szerint él. Tehát szeretet-életet él, mert a test és lélek ezáltal képes lesz az átszellemülésre, és így a hozzám való visszatérése végbemeget.

De a rendelkezésére álló kegyelmeket vissza is utasíthatja, és a magasság helyett törekedhet a mélység felé is. Ebben semmi sem gátolja, mert VAN SZABAD AKARATA - AMI ISTENI EREDE-TÉNEK A JELE. De az anyag felé törekvéssel rettenetes sorsot készít magának - a száműzetést, és végte-len időkig tarthat, míg újra megszabadul!

Nem akarjátok elhinni, hogy a földi életnek mekkora jelentősége van. Ezért LANGYOSAK vagytok a földi feladatot illetően. Pedig saját sorsotokról van szó, a következményeket magatok viselitek. És a sorsot, amit magatoknak készítetek, nem lehet levenni rólatok. Választástok az örökké tartó boldogság - és egy végtelenül hosszú, és kínos állapot között van. És ti alig tesztek valamit, hogy az elsőt meg-szerezzétek - inkább közömbösen járjátok az utat. Akik a földi lét fontosságáról tudnak, és figyelmeztető szavakat mondanak, azokat hitetlenül hallgatjátok, nem engeditek, hogy szavaik hassanak rátok - helyette az illetőt fantasztának tartjátok. Jobb lenne ha azon gondolkodnátok: mi lehet a földi lét oka?

Sokszor és ismételten olyan események játszódnak le előttetek, amelyek gondolkodásra indíthat-nának. És sokszor és ismételten előfordul, hogy könyvek, beszélgetések és események olyan irányba tere-lik gondolataitokat, hogy azokat a kérdéseket a magatok életére vonatkoztathatnátok. Csak hinnétek el, hogy az ember földi élete NAGY KEGYELMI AJÁNDÉK, és ha helyesen értékelitek, soha nem sejtett boldogságot hoz. Csak hinnétek el, hogy a földi létnek oka és célja van, hogy nem vagytok "véletlenül" létrejött teremtmények, akiknek földi jártukban nincs semmi felelőségük, és a testi halállal elmúlnak. Az egykor elbukott ős-lénynek - tehát a lelketeknek - most kell megszabadulnia minden további anyagszerű külső formától. A hosszú fejlődési útnak ez az utolsó állomása. Ti emberek éntudatú lények vagytok, de csak azért vagytok "éntudatúak", mert emberi testetekben, ebben a külső burookban egy ős-szellem tartó-zódik. Ez az éntudatú lény pedig egykor tőlem indult el. Tehát nem a testetek, nem az értelmetek hozza létre az én-tudatot, hanem a lélek. A lélek a tulajdonképpeni élet bennetek, az teszi az embert éntudatú lénnyé. A lélek nélkül az ember egy élet-nélküli anyagi külső forma, akkor is, ha minden szerve megvan. De a szervek lélek nélkül semmiféle funkcióra nem képesek. Hogy ennek a külső formának élete legyen, annak feltétele, hogy lélek legyen benne, tehát az az ős-szellem akinek jelenléte megeleveníti a testet, és képessé teszi a legkülönbözőbb tevékenységekre.

Ezt nektek embereknek mindig szem előtt kellene tartanotok, hogy meghatározott célból vagytok a Földön. Ezt az okot és célt kutatnotok kellene. Ha így tennétek, akkor én olyan gondolatokat vezetnék hozzátok, hogy felismerésre jussatok. Hozzátok küldött követeim által okotok lenne a gondolkodásra. Valóban - áldásos lenne, ha a földi életen nem mennétek közönyösen végig, hanem használva az értelem adományát, eljutnátok a Teremtők iránti helyes beállítottságra, és helyes ismeretre. Aggódok minden egyes lélekért, hogy mint ember használja ki ezt a rövid kegyelmi időt, és érje el a végső célt: hogy visszatér hozzám, ahonnan egykor mint teremtett szellem távozott.

Amen.

B.D.Nr.84o1

1963.2.3.

MI VOLT AZ EMBER AZ ŐSKEZDETEN?

Mindig, mindig csak ugyanazt akarom nektek meggondolásra ajánlani: hogy isteni eredet vagytok. Ezért magatokat mint belőlem kiszállt szikrát szemléljétek, amely örökké ugyanaz marad, aki volt. Isteni teremtmény, ugyanazzal az őszubsztanciával, mint én vagyok. Még akkor is azok maradnak, akik voltak, ha sokan kitértek önmagukból, ha megrabolták önmagukat isteni tulajdonságaiktól. De ez az állapot nem tart örökké, hanem megváltozik. És előlép az őslény, aki hozzám hasonlóan teremt és munkálkodik. Újból képmásom lesz, és mindörökké megmarad.

Gondoljtok azon, hogy ÉN vagyok a kiindulástok, én - a legtökéletesebb lény - aki benneteket szeretetből teremtett. És akkor éljétek át, hogy újból azzá lesztek, és már más kívánságtok ne is legyen, minthogy visszatérhessetek a kezdethez. A felismert gyengeségeitek és hiányosságaitok tegyenek alázattossá, és indítson bensőséges imára, hogy segítsék olyanná alakulni, aki csatlakozhat hozzám. És mondom nektek: mérhetetlen kegyelmet kaptok, mert ez az akarat megnyitja szíveteket, és most már betölthetem szeretetem erejével is. Ez pedig lehetővé teszi, hogy megváltozzatok, és ősi lényeteket újból felvegyétek.

Gondoljtok rá ismételtén, hogy belőlem keletkeztetek, hogy az enyémekek vagytok, és azok is maradtok. Mert nem mondok le semmiről, ami az enyém. Ha valaki szabad akarattal el is fordult tőlem, és kitart az ellenállásban velem szemben, mégis megmarad az egykor belőlem kiáradt szeretet-erőnek, amely feltétlenül visszaáramlik hozzám - mert ez öröktől való törvény.

Visszatérésetek útját megrövidítené ha felismernétek, hogy honnan eredtetek. A visszatérés első lépése, ha elismeritek magatokat isteni teremtménynek. Mert egykor nem akartatok elismerni örök Isteneteknek és Teremtőknek - és ez volt a bukásotok ! A GÓG volt, amely elhitette veletek, hogy a hozzátok vezetett erőmet nélkülözni tudjátok - és így ez lett egész nyomorult állapototoknak az oka.

Tehát a földi életben legyen bennetek tudatos az isteni eredet. Ugyanakkor azt is tudnotok kell, hogy erőt és világosságot csak a velem való kapcsolat által kaphattok újra. Az isteni tulajdonságokat csak a szeretet, a világosság reátok sugárzása adja meg. Nem lehetetlen dolog, hogy visszatérjétek az őállapotba, hogy valóban istenek legyetek, ahogyan kezdeti rendeltetésetek is az volt.

De ha csak kreatúrának tekintitek magatokat, amelyek a többihez hasonlóan a Földön járnak - akkor még szellemetek nagyon sötét, és végtelenül hosszú az út, amíg kiindulástokig, az Örökkévaló Atyához visszatértek. Nem ismeritek föl a földi életnek sem értelmét, sem célját, csak a földre irányuló gondolatokat ápoltok, a teljesen elferdült lényeteket azzal fejezitek ki, hogy Istenetekhez és Teremtőkhöz is teljesen ferde a beállítottságtok.

Ismerjétek fel magatokat! - Kérdezzétek gyakran, mi lehet az oka emberléteteknek? Gondoljátok át, kik vagytok? - honnan indultatok? Magatokat ne tekintsétek annyira alacsonyrendűnek, hogy a halállal ti is elmúltok a semmibe!

Ezzel a gondolkodni nem tudó állatoknál is alacsonyabbra helyezitek magatokat, mert nem használjátok az értelmeteket - ami pedig megadatott nektek! Már maga az, hogy értelmetek és szabad akaratotok van, arról a hatalomról tanúskodik, amely megteremtett, és teremtett művei mindig a legnagyobb bölcsességről adnak bizonyosságot. Valóban, ez a hatalom nem helyezett ki magából semmit, ami hiányos lenne. Magas tökéletességű lények keletkeztek.

Viszont ti emberek nem tudtok róla, hogy ti vagytok azok a lények, akik elpártoltak. Eltávozásokat, és szeretetem gondoskodását azért említem folyton, hogy szabad akaratú visszatérésre indítsalak benneteket. Ezért csak azt kérem, gondolkodjatok magatokon - kik és mik vagytok - miért éltek a Földön? Gondolkodjatok róla, a teremtésnek micsoda csodálatos művei vagytok - micsoda művészi kivitelezésű a testetek, a működése micsoda bölcsen van elrendezve. Már erről is felismerhetnétek az isteni eredetet.

Tehát hogy aki megteremtett magas fokon bölcs volt, hogy önmagából merítve ilyen teremtmények jöttek létre, akik gondolkodnak és akarnak, ezért biztosan másra lettek teremtve, nem csak arra, hogy a Földön átmenve eleget tegyenek a földi követelményeknek - majd távozzanak. Aki már odáig eljutott a felismerésben, hogy a földi életnek kell hogy valamiféle oka és célja legyen - az tovább fáradozik, hogy további magyarázatokat is kapjon. Ekkor fölemelkedésetek már biztosított, mert felelősség tudattal éltek, és egymásután kialakulhatnának benneteket az isteni tulajdonságok. Ős-szubsztanciátok isteni erő, és az kifejezésre akar jutni. Majd a velem való egyesülést keresitek, tehát lehetőséget adtok, hogy szeretetem ereje ismét rátok sugározzon. Így ismét azok lesztek akik kezdetben voltatok.

Amen.

B.D.Nr.8943

1965.2.25.

AZ EMBER NEM A TEREMTŐ HATALOM MELLÉKPRODUKTUMA

Az ember hajlamos azt hinni, hogy az Isten őt a hibáival, vétkeivel, tehetetlenségével együtt teremtette - ha egyáltalán hiszi, hogy az Isten teremtette. Nem lehetne sem szeretetet, sem bölcséget feltételezni arról a Teremtőről, aki ilyen lényeket teremtene. Ekkor minden ember egy hibákkal teli lény produktuma lenne, aki a lényeket hangulatból teremtette - de hogy tökéletes lenne, azt nem lehet elmondani róla. Aki ilyen gondolatokat táplál magában, abból hiányzik minden világosság, téves fogalma van saját Teremtőjéről. A teremtés folyamatában az emberi lét csak egy szakasz, habár a legfontosabb állapot, mert ez idő alatt teszi meg azt az akaratú döntést, hogy elérje az ős-állapotot - tehát amilyenek Isten megteremtette.

Mindenkinek tisztában kell lenni azzal, hogy a legtökéletesebb lényből való keletkezés egyúttal a legnagyobb tökéletesség állapotát is jelenti. Most abban az állapotban vagytok, amit magatok teremtettek magatoknak, tehát nem öröktől való Teremtőtök akaratára. Azzal is tisztában kell lennetek, hogy ez egy közbülső állapot, amit a magatok fordított irányú akaratával hoztatok létre, de amit visszaváltoztathattok az ős-állapotra, ha az akarat készséges rá. Ezért kell küzdenetek minden hibátok és vétkeitek ellen. El kell indulnotok, hogy megváltozzatok, és olyan állapotot teremtsetek, amikor minden hibát erénnyé változtatatok. Akkor a teljesen isten-ellenes viszonyban olyan változás megy végbe, amely Isten közelébe helyez, és közeledtek az ős-állapothoz, amelyben voltatok.

Az emberi létet nem lehet lezártnak tekinteni. Tudatában kell lenni, hogy volt egy "előtte", és lesz egy "utána". De ha minden formától meg akartok szabadulni, az erre vonatkozó döntést az ember-lét alatt kell megtenni. Ellenkező esetben visszaestek egy olyan szakaszba, amelyet már rég meghaladtatok. De azt soha ne higgyétek, hogy egy teremtő hatalom "véletlenül létrejött" terméke vagytok - aki önkényesen, több kevesebb hibával hozott létre. El kell hinniek, hogy ez a teremtő hatalom a legtökéletesebb szeretet és bölcsesség. Aki egyetlen célból teremtett benneteket: hogy belétek sugározhassa szeretetét, azaz önmagát. De a lények ezt megakadályozták. Visszautasították a szeretetet, és ezzel önmaguk ellenkezőjére fordultak. Azok lettek akik ti most vagytok - emberek - mindig azzal a céllal, hogy egykori önmagukat elérjék.

Tehát földi időtöket csak átmenetinek tekintsétek, mely alatt közelebb kerülhettek az isteni Tervben előrelátott visszatéréshez. Ez majd elvezet az eredeti állapothoz, hiszen a teremtő-erőtől a legnagyobb tökéletességgel indultatok. Tisztában kell lennetek vele, hogy a földi életben minden ERŐTÖKET MEGFESZÍTVE kell a rossz szokások és bűnök ellen küzdeni, mert az akadályozza egyesüléseteket Öröktől való Teremtőtökkel. De végtelenül boldogok lesztek, ha az egyesülés sikerül. Ha sikerül átalakulnotok szeretetté, akkor újból felfoghatjátok Atyátok szeretetének sugárzását, és boldogságotokat ez hozza létre. Egyedül az legyen a célotok, hogy ismét azok legyetek, akik kezdetben voltatok, tehát Istenből kilépett, a legmagasabb tökéletesség fokán álló lények.

Amen.

A LÉLEKRÉSZECSKÉK MENETE AZ ANYAGBAN A TUDATOS LELKI MUNKA

"Anyagon" - az ítélet alatt lévő szellemi szubsztanciát kell érteni. És az ismét - Isten örök megváltó Terve szerint - a fejlődés útját járó szellemi szubsztanciát rejt magában. Ez a szellemi szubsztancia, amelyet a külső burok - mint anyag - tart fogva magában, fejlődése útján hasonló szubsztanciákkal egyesül. Ezeket nevezzük lélek-részecskéknek, és a teremtés dolgait ezek elevenítik meg.

A teremtés minden dolgában van ilyen lélekrészecske, legyen az szilárd anyag, növény, vagy állatvilág. Ezekből kikerülve megint egyesülést keresnek, hogy aztán egy új külső formában, amely mindig jobban és jobban hasonlít az emberhez, egy egészet képezzenek.

Végtelenül sok idő elfut, amíg az egész teremtésen végigjárva összetalálkozik a sok lélekrészecske, hogy már mint emberi-lélek, külső formát kaphasson. Annak már meghatározott feladata, hogy hiánytalanul megszabaduljon minden külső buroktól.

Tehát az emberi test az a külső burok, amely a lelket körülveszi. Feladata, hogy kiérlelődésre segítse a benne rejtőző szellemit. A kiérlelődés a szabad akarattal, az isteni eredet jelével megy végbe - úgy, hogy az minden lélekrészecskét igyekszik az Istenből való igazi rendbe bevinni. Azaz, a megszámlálhatatlan kicsi lélekrészecskét elviszi az Istennek tetsző alapra - tehát minden ösztönt és hajlamot Isten felé irányít.

Az Istennel ellenkező minden kívánságnak Isten felé törekvő érzéssé kell válni. Ez az a "tudatos lelki munka" - amit a földi élet alatt kell elvégezni. Gyakorlatilag ezt úgy kell érteni, hogy le kell faragni mindent, ami a korábbi megtestesülésekből még a lélekhez tapad. Tehát le kell győzni az állati ösztönöket, és az anyag utáni kívánságot, mert ezek még az előző fejlődésekből maradtak vissza, és erősen tapadnak a lélekhez.

Tehát aki felfelé akar menni, annak le kell vetkőzni minden jelenséget, amely a mögöttes utat jelzi, és törekedni kell mindenre, ami a további fejlődést engedi láttatni. Ezek viszont isteni-szellemi tulajdonságok, mint az alázat, türelem, irgalom, szeretet, békesség, és igazságosság. Ezek mind szeretetből induló tulajdonságok, ezért a földi életben a SZERETETET kell legjobban kibontakoztatni. Mindez egy egészen tiszta irányvonalat ad az embernek, amit mint földi feladatot kell elvégeznie. Isten akarata a szavain keresztül jut az ember tudomására. A lélek még egy rendezetlen szellemi, amit el kell vezetni a rendhez. És mert a szabad akarat állapotában van, határozni tud önmaga fölött. Tehát, ha akar illeszkedhet a rendhez, de erre nem kényszeríthető.

Ahogy a lélek a rendhez illeszkedik, olymódon van az Istenből való SZELLEMÉNEK lehetősége, hogy társuljon hozzá. Mert a Szellem az ösztönök, és a rendhez nem szokott szubsztanciák káoszában nem hatol keresztül, illetve, ha hiányzik valamihez az akarat, rendező módon nem nyúl közbe. A rend akkor áll helyre, ha a korai előzetes időszakból egy testi formát jellemző tulajdonság az ellenkezőjére fordul. A fejlődés kezdetén álló szellemi még tökéletlen - viszont az az emberi testbe való öltözés oka és célja, hogy tökéletessé váljon. Ebből következik, hogy a korábbi anyagba-öltözések felismerhető tulajdonságai nem állnak összhangban az isteni renddel.

A tökéletességre való törekvés jeleként ezeket az ellenkezőjükre kell változtatni, hogy az ember karakterét az alázat, szeretet, jóság, szelídség, igazságosság, és irgalom jellemezze. Felismerhető legyen benne az isteni rend, és a lélek érje el célját, hogy elhagyhassa az anyagi formát, és már erő és világosság birtokában, mint szellemi lény törhessen fölfelé. Ez túlvilági továbbjutását is meglepő gyorsasággal viszi majd előre.

Amen.

A VISSZAVEZETÉS FOLYAMATA

Nem veszt el örökké semmi, ami belőlem, az erőmből keletkezett. Fennmarad, mert nem múlhat el, és feltétlenül visszatér hozzám. Ez örök rendem törvénye. Viszont a lényyszerű, aki mint tökéletes isteni lény indult ki tőlem – szabad akarata folytán ellenkezőjére is változhat - odaadhatja tökéletességét, és isten-ellenes lényé alakulhat.

Ezt meg is tette - és én nem akadályoztam meg ebben, mert tervem volt velük, és az minden teremtetett lény elé azt a célt állította, hogy: "gyermekemmé" legyen. Ilyennek én nem teremthettem meg, erre szabad akarattal mindenkinek magának kell törekedni. Tehát leválásukat nem akadályoztam meg, hanem egy visszavezetési folyamatot állítottam föl az összes egykor elbukott lényyszerű számára. Az egykor kisugárzott erőmet, amellyel a lényeket létrehoztam, most a Teremtés különféle dolgaivá alakítottam át. A lényeket megszámlálhatatlan részecskére oldottam, és a teremtés dolgait ezek elevenítették meg. Tehát akaratomnak megfelelően most termékenyvé vált az erő. Azaz, most minden teremtetett dolog a neki kiutalt feladatot, mint természeti törvényt, teljesítette. Mert ok és cél nélkül nem teremtettem semmit. Minden teremtetett dolognak rendeltetése van. Bölcsességem, szeretetem és hatalmam így létrehozott egy földi világot, amely minden bukott részecskét magába fogadott. Ezek lassan mindig magasabbra érlelődtek, majd valamikor mint egyedi lény, újból eggyé lesznek. A valamikor elbukott ős-lény testet ölt mint ember, hogy a szabad-akarati próbát megállja - vagyis hogy most szabad akarattal felém forduljon, mert egykor szabad akarattal fordult el tőlem. A fölfelé fejlődésnek ez a végtelenül hosszú útja a részecskére oldott ős-lény számára a szolgálat útja - ellentétben a bukásával, amelynek oka a gőg és uralomvágy volt. A visszatérés csak a megszakítatlan szolgálat útján mehet végbe - és pedig a muszáj-állapotban - míg aztán egyszer mint ember szabad akarattal szolgál, amire a szeretet hajtja. Ez biztos tökéletességet garantál neki a Földön.

Végtelenül hosszú ez az út, amit az egykor elbukott ős-lény megtesz, ami mint ember a szabad akarat állapotában megteheti a végső döntést. Ez az út annyira kínos, hogy az embertől elvetetik a róla való visszaemlékezés. Mint embernek szabadon kell döntenie. Ha erről a kötött állapotáról ismerete volna, az befolyásolná gondolatait és akaratát. Döntésre a félelem hajtana, az pedig értéktelenné tenné a lélek számára a döntést. Az ember szabadon, szeretetből szolgáljon, és így vigye lelkét a kiérlelődésre. Ezért járja a földi útját.

Mert az ember az egykor elbukott ős-szellem, akinek végtelen szeretetemből minden lehetőség megnyílik, hogy újból azzá legyen, aki kezdetben volt: egy nagy tökéletességben élő lény, aki szabad akaratából kifolyóan maga igyekezett a tökéletesség elérésére. Ezt én nem adhattam volna meg neki. Így - ami "teremtetett dolog" volt - most az ÉN KÉPMÁSOM - a gyermekem lett.

Ez volt a cél, ami kezdet óta előttem lebegett, és ami végtelenül hosszú fejlődési menetet kívánt, és amit úgy kell érteni, hogy az én "Örök Megváltó Tervem." Ezért emberek, legyen tudatos bennetek, hogy ti vagytok az a bukott szellemi, akik most KEVÉSSEL a cél előtt álltok. Ezzel azt mondom, hogy kapcsolódjatok hozzám szabad akarattal. A kapcsolódás azt jelenti, hogy váljatok szeretetté, hogy egyesülhettek velem, a Örök Szeretettel.

Most már tudjátok, a létet nem emberként kezdtétek, hanem örök idők óta léteztek. Tudjátok azt is, hogy belőlem nem ebben a tökéletlen állapotban léptetek ki. Gyöngesége és vétke az embernek van, nem vagytok tökéletes lények, épp ezért soha nem indulhattok ki belőlem ebben az állapotban, mert én csak tökéleteset tudok teremteni.

Ez gondolkodásra készíthetne, és elvezethetne arra a felismerésre - kell, hogy a földi létnek valami célja legyen! Tehát, hogy el kell jutnotok arra a tökéletességre, amelyben kezdetben voltatok, és amit szabad akarattal elhagytatok. Ismeritek a feladatot, hogy szeretetté kell válni, mert az az ősi elemetek, mert ős-szubsztanciátokban ugyanazok vagytok, mint én.

Mint ember még messze vagytok a tökéletességtől - de isteni teremtmények vagytok, és azok is maradtok. Nem múlhattok el soha. Én mindig gondot viselek rátok hogy tökéletessé váljatok, és biztos hogy elértek egyszer a végső célt: hogy velem bensőségesen egyesüljete, és mindörökké megmaradjatok.

Hogy mint emberek ezekről a dolgokról nagyon keveset tudtok, annak a gyenge szeretet az oka. Magasfokú szeretettel már a legteljesebb ismeretben lennétek, közel a beteljesedéshez. Az ismeretet én megadom, csak ti legyetek készségesek az elfogadásban. Legalább kívánság legyen bennetek, hogy valamit megtudjatok Istenetek és a Teremtés Művének összefüggéseiről. Valóban, én bevezetnék minden erre vonatkozó igazságba, és ti a földi utat tudatosan járnátok azzal a céllal, hogy végképp egyesüljete velem. Tökéletességre jutnátok - és egy örökké tartó boldog életre.

Amen.

B.D.Nr.7413

1959.9.20.

AZ ÉN-TUDAT STÁDIUMA

Az emberek énjük tudatában vannak. Ez azt jelzi, hogy intelligens lények vagytok, azaz van gondolkodó képességetek. Tehát olyan lények, akik Istenből indultatok, az ő képmására lettetek teremtvé, és így öntudatotok van. De a régi idő és a jelen között - amikor mint ember jártok a Földön - végtelenül hosszú idő húzódik, amely alatt az én-tudattól meg voltatok fosztva. Ez idő alatt mint valami lényyszerű elevenítették meg a Föld dolgait. De a lényyszerű maga nem volt tudatos, mert csak mint az egykor öntudattal bíró lény egy részecskéje ment át a teremtés dolgain. Csak miután ismét minden részecske összegyűlt, tudott a lény emberré testesülni, és ekkor én-tudata is újra megjelent, mivel most feladatot kellett teljesíteni. Mint ember a fejlődéséért felelőséget visel, mert értelmileg abban a helyzetben van, hogy képes megállapítani, a tulajdonképpeni énjére, a lelkére, az életvitele milyen hatást gyakorol.

Az elő-stádiumban a lénynek nem volt én-tudata, felelősége sem volt, mert a muszáj-törvény alatt élt. Végbevitte amit Isten rendelt neki, és ösztönösen cselekedett. Szellemi intelligenciák kormányozták, és a neki rendelt tevékenységet azok befolyása alatt végezte.

Más az ember helyzete. Most rendelkezik önmaga fölött, gondolkodik és cselekszik, és mint tudatos lény, mindezt teljes szabadságban teszi. Most Isten akarata az, hogy tudatosan gondolkodjon és cselekedjen - de már nem Isten akarata a meghatározó, hanem a SAJÁT AKARATA. Folyton az éntudat hatása alatt cselekszik, önrendelkezőnek érzi magát, mert énje tudatában van. Nem áll idegen befolyás alatt, saját kedve szerint irányítja akaratát, és felelősséget vállal érte.

Ez különbözteti meg az állattól. Az állat a fejlődésben már messze előrehaladt forma, de amíg az utolsó, az emberi formát magára nem veszi, mindig a muszáj-törvény alatt áll. Akármennyire is intelligensnek látszik, önmaga fölött még nem rendelkezik szabadon. Én-tudatát még nem nyerte vissza, és a testet öltés utolsó fokát még nem érte el. De egyszer majd ezt az utolsó fokozatot is eléri, mert egyszer minden szellemi magára veszi a földi életet, ember-testbe öltözik, és énje tudatára jut.

Mivel az ember egy éntudatú lény, el kellene jutnotok arra a következtetésre, hogy az ember Teremtője és Alkotója, az Örök Isten, nem lehet egy olyan szellem, akinek nincs lénye. Lénye magas fokon tökéletes, gondolkodó, és szabad akaratú - mert e nélkül nem teremthetett volna olyan lényeket, akik az istenség eme jeleivel bírnak.

Mert a teremtményről - az emberről - a Teremtőre kell következtetni. Tehát Isten a legmagasabb fokon éntudatú, mert az ember is én-tudattal rendelkezik. Isten a legmagasabb fokon tökéletes, míg az ember cáfolhatatlanul még tökéletlen lény. De minden tökéletlensége ellenére van én-tudata, és ez isteni eredetűvé teszi. Hasonló volt Istenhez - és majd újra tökéletes lesz, mint a teremtetésekor volt. A teremtés egész művében a legnagyobb csoda az ember tudatossága.

Az emberek egyszer végiggondolhatnák, micsoda halott életük lenne, ha nem lennének tudatosak. Ez ad minden embernek személyes pecsétet: felismeri magát, mint aki gondolkodásra képes, és aki szabad akaratú rendelkezik önmaga fölött. Mint ilyen gondolkodhat önmagáról, beleillesztheti magát a teremtés kereteibe, és én-tudatával tudatosan meghatározhatja, hogy az "én"-je mit akar. Az istenség megnyilvánuló jele az én-tudat, mert feltételezi azt a vele azonos lényt, aki az életbe hívta. Ez akkor is így van, ha a lény - mint ember - csak torzképe annak, akit Isten teremtett. De én-tudatát megtartotta, azért újra azzá alakulhat, aki kezdetben volt. Az emberi állapotban - az én-tudat állapotában - mindent megtehet amit akar, még akkor is, ha Isten akarata folytán a kivitelezés lehetősége olykor megrövidül.

De képes önmagából kiindulva tervezni, gondolkodni, mindig az esemény központjában érzi magát, mert tudja, hogy ő létezik, és ezt a tudatát többé már el nem veszti. Épp ezért egyszer felelőségre lesz vonva, hogy földi életében tekintetbe vette-e ezt a nagy kegyelmet, tudta-e hogy éntudatú lény, akit a Teremtő úgy alkotott, hogy önmagát megismerheti, és ezért önmagától állítsa helyre az igazi viszonyt Teremtőjével.

A gondolkodó-képességhez hozzátartozik az én-tudat, és a kettő együtt képes jó gyümölcsöt teremni. De a szabad akarat is legyen mindig tevékeny, mert az éppúgy az isteni teremtmény jellemzője. Az isteni adományokat a szabad akarat értékesíti. Ha él az adományokkal, és az emberi élet alatt azt az utat veszi igénybe, amely Istenhez vezet, akkor teljes tökéletességben térhet vissza az ATYAI HÁZBA ahonnan egykor elindult.

Amen.

B.D.Nr.8575

1963.7.3o.

AZ ANYAG, ÉS AZ ANYAG FELADATÁNAK MAGYARÁZATA

Minden anyag megszilárdult szellemi. És az egész földi-anyagi világ nem más, mint az egykor tőlem kisugárzott szellemi erő, amely az ős-kezdetben nem tett eleget rendeltetésének. Rendeltetése teljesítésére nem kényszerítettem - holott öröktől való törvényem szerint tevékenykedniük kellett volna. Ezért lett belőlük különféle teremtmény, ezek a természet-törvény alapján végezték munkájukat, és ezt a munkát a muszáj-törvény keretein belül tették. A törvény kötelező tevékenysége által a szellemi mindig magasabb fokra jutott - tehát a teremtés a legkülönbélebb fejlődési fokon álló szellemiből tevődik össze. A fejlődés a legkeményebb közettől a növényen és állaton keresztül fel az emberig folytatódik. A fejlődést minden egyes teremtett dolog állandó szolgáló tevékenysége garantálja. Az anyag ismételen feloldódik - azaz a szellemi állandóan cseréli a külső formáját, ez a külső forma mindig valami magasabb fokú, és így a szellemi lassan kiérlelődik benne. Majd eljut arra a fokra, amikor megtestesülhet mint ember, hogy szolgáló tevékenysége által ettől az utolsó földi formától is megválhasson.

A külső burok, azaz a külső anyagi forma mindig érettebb szellemit rejt magában, hogy kiérlelődését szolgálja. Maga a burok minden új forma-cserénél feloszlik, és a benne rejlő szellemi szubsztancia egyesül a hasonló érettségű szubsztanciákkal. Így vesznek fel mindaddig új formákat, míg össze nem gyűlt minden erő, ami az őskezdetben mint lény létezett. Most a lényből megint lény lett, a maga kezdeti minőségében. De szeretete nincs, mert azt nem akarta elfogadni tőlem. A Földön - most mint ember - áthaladó ős-szellem a szeretetet mint Szeretet-szikrát kegyelmi ajándékkul kapja tőlem. Most - mint egy ember lelke - az ős-lény képes a tökéletesség elérésére. Újból olyan tökéletes lehet, mint volt kezdetben, amikor elindult tőlem. És amikor eljut a tökéletességre, én akkor értem el a célt, amit a lény teremtésekor magam elé tűztem.

Végtelen hosszú az az idő, amíg az egykori lény átmegy a Föld teremtett dolgain. Amit most mint anyagot láttok, annak az átalakulásához roppant hosszú idő kellett, mert a szellemvilág első kemény anyaga nem igen tette szabaddá a szellemit. És ha a természeti törvények befolyása nem oszlatná szét a kemény külső formát, örökkévalóságok is eltelnek, amíg egy könnyebb lazítás végbemehet. A kőzetvilág úgy enged meg egy könnyebb életet, hogy vagy önmagában megváltozik, vagy szétesik, és szabaddá teszi a benne megkötött szellemit. Az most egy könnyebb formába kerülve újból kötötté válik. Így lesz a forma mindig könnyebben feloszlatható, a forma változtatása könnyebbé válik, és a teremtés minden dolga lehetővé teszi, hogy szellemi érlelődessen benne. Így kel lassan életre a kezdetben elkeményedett szellemi.

A külső forma cseréje mindig gyorsabb lesz, és az egész természetben állandó az élet és halál - a keletkezés és elmúlás. Ennek ellenére a fejlődéshez mégis végtelenül hosszú idő kellett, és az ember ezt az időszakot fejezi be.

A dolgokat mindig szétválasztva kell nézni. Egyrészt minden külső forma olyan szellemi, amely a maga fejlődése kezdetén áll - másrészt minden külső forma olyan szellemit rejt magában, amely már magasabb érettségi fokon van, és most ezen a fokon érlelődik. A külső burkot tehát nem kell úgy értékelni, mint ami benne van. A külső forma feloszlása a benne lévő szellemi számára szabadulást jelent - egyúttal az őt borító anyagnak is a magasabbra való fejlődés újabb fokát jelenti.

A burok-anyagoknak még sok időre van szükségük, hogy az utolsó fázisban a lélek részei lehessenek. De minél engedelmesebb a külső burok a szolgálatban, A MAGA FEJLŐDÉSE is annál gyorsabban halad - természetesen mindig a törvényes rend szerint. Mint külső burok, az emberi testnek igen nagy a feladata. A testet képező szellemi szubsztanciáknak gyorsabb fejlődést hozhat, ha minél engedelmesebben alávetik magukat a lélek követeléseinek. Tehát ha még a földi élet alatt a lélekkel együtt szellemivé válnak.

Ez egy másik ős-szellem számára megrovidíthatja a földi utat, mert szokatlan szolgálatával, szenvedésével hozzájárulhat, hogy az az ős-szellem visszatérjen hozzám, amikor földi útját járja, ugyanis nem kell a mélybe való visszaeséstől félnie, mert a már átszellemített szubsztanciák garantálják a biztos eredményt.

És hogy most ezt tudjátok, készítessen arra, a földi élet alatt teljesen tudatosan törekedjete a test átszellemiesítésére. Tehát olyan életet éljete, amely szeretetparancsolatom alapjain áll, mert a szeretet az az út, amely elvezet a test átszellemítésére.

Amen.

B.D.Nr.8573

1963.7.28.

A TEST ÉS LÉLEK ÁTSZELLEMITÉSE

Minden kérdésre úgy akarok válaszolni, hogy érthető legyen nektek - még akkor is, ha az alacsony lelki érettség miatt a mélyebb összefüggéseket nem is értitek meg. Nem hagylak felvilágosítás nélkül azokról a problémákról, amelyek foglalkoztatnak, és amelyeket nem vagytok képesek egyedül megoldani. Amennyire vágyódtok a világosságra - annyi legyen a világosságtok. Az emberi lélek összeállítása ugyanúgy megy végbe, ahogyan végbement a feloszlása, amikor szubsztanciálisan elkeményedett, és lezuholt tőlem.

A teremtés dolgain átment, és megérlelődött részecskék összegyűltek. A kő, növény és állatvilág újra szabaddá tett minden részecskét, amely egy bukott szellemhez tartozott. Ezek egyesültek, és megalakították az ember lelkét. Tehát a lélek egy bukott szellem, aki hozzám, a kiindulásához visszatér, ha az utolsó akarati próbát - amely a szabad akaratának függvénye - megállta.

A lélek az anyagi testben egy testi burokban van. A test még a fejlődés kezdetén álló, megszámlálhatatlan szellemi szubsztanciából áll. Minden anyag - a fejlődés kezdetén álló szellemi, amely érettebb szellemit rejt magában. Ez szintén szolgál, és így érlelődik. Az "anyag" tehát még hosszú út előtt áll, amíg maga is testet ölthet mint "lélek". A szellemi szubsztancia útja mégis különféle hosszúságú lehet. Pld. ha gyorsabban kiérlelődik az a szellemi, amit mint anyag őriz, de az is lehet, hogy az anyag oszlik fel hamarabb, pld. amikor minden ellenállás nélkül szolgál, vagy a benne szolgáló szellemi ellenállása hamarabb megtörik.

Ez utóbbi akkor következik be, ha olyan környezete van ahol tudatosan törekszenek felém. Ezt minden szellemi jótéteménynek érzi, fejlődési útja lerövidül, mert gyakori szolgálatot engedélyeznek neki.

Ezt úgy értsétek, hogy ahol nincs szellemi törekvés, ott az anyag "összehalmozódik", mert ragaszkodnak hozzá. Nem engedik szolgálni, és ebben az anyagban meghosszabbodik a kötöttség állapota. De éppígy meg is rövidülhet, ha az ember nem törekszik a javak tárolására, hanem annak a kevésnek amije van, állandóan szolgálni kell. Ilyenkor az ember az irántam, és az anyag iránti beállítottságával járul hozzá az anyag gyorsabb feloszlásához. A benne lekötött szellemi többször cserélhet formát, gyorsabban érlelődik, gyorsabban jut odáig, hogy mint lélek összegyűlhetnek részecskéi, és ember formában ölthet testet!

Ugyanígy a lélek földi-testi burka szintén megszilárdult matéria, amelynek szubsztanciái egy valamikor elbukott ős-szellemhez tartoznak, és mint lélek egyszer majd szintén leteszi a Földön az utolsó akarati próbát. Amikor az embernek sikerül a földi élet alatt egyszerre testét és lelkét is átszellemíteni - ami RITKÁN fordul elő, de mégis lehetséges - akkor testének szellemi szubsztanciái a lelkéhez társulnak, és ők is elérnek bizonyos fokú érettséget. Most a világosság lényei, akik a bukott szellemet gondozzák, szintén olyan hatást gyakorolnak a még formába kötött lényeszerűre, hogy gyorsabban érlelődjön. Az a lé

lek, aki az átszellemítést testével is végbeviszi, a másik léleknek minden szubsztanciájára sok olyan erőt sugároz, amely annak a még hátralevő fejlődési menetre hat.

Tehát a lélek AZ ÁTSZELLEMÍTETT TESTÉT IS ÁTVISZI a túlvilágra, és ott az átszellemített szubsztanciákat mint erőt sugározza arra az őslényre, akihez tartoznak.

Ez a lény majd sokkal rövidebb idő alatt teszi meg a maga fejlődési útját, mert földi tartózkodása alatt ez a kiérlelődött szellemi - amelyet az egykor benne lakó lélek már megváltott - most megakadályozza, hogy mint ember visszazuhanjon a mélységbe. Sőt erőben és formában is hatást gyakorol a lélekre, és fokozott törekvésre serkenti.

Ezért tekintse az ember igen nagy feladatának, hogy a testét is átszellemítse. Tegyen meg mindent, hogy a saját lelke mellett ezt a másik lelket is segítse, akinek a szubsztanciái a földi élet alatt az ő anyagi testében szolgáltak. A halál óráján elpusztul a földi anyag. De az átszellemített test a lélekhez csatlakozik, majd mint erő ismét ahhoz az ő-szellemhez árad, akihez tartozik. Az jelentős segítséget érez, és majd emberi állapotában soha nem zuhan a mélységbe, mert ezt átszellemített szubsztanciái megakadályozzák. Tehát a test fájdalma és szenvedése árán sok éretlen szubsztanciát kiérlelődésre segíthettek. Kisebb engesztelő áldozatot is hozhattok ezekért a szellemi lényeszerűekért, amikor testi szenvedéseiteket tudatosan és megadással viselitek. Ez a test még megváltatlan szubsztanciáit jóra indítják, és a ti, a még megváltatlanok iránti szeretetekhez, és a test átszellemítésére irányuló törekvéseitekhez ők is hozzájárulnak.

A földi élet alatt tehát nemcsak a magatok lelkét érlelhetitek, hanem egy másik ő-szellemet is gyorsabb érlelődésre segíthettek, ha szeretettel, és segítőkészséggel megváltást viztek minden bennetek lévő ő-szelleminek, aki még ellenfelemhez tartozik. Ha ez a megváltás nem megy végbe, a test is elindul a maga útján - feloszlik és elenyészik. Így valamilyen formában megszámlálhatatlan kicsi, és még kisebb élőlénynek tesz szolgálatot. Útja így hosszabb, de egyszer majd ezek a szubsztanciák is összegyűlnek, és az ő testbe-öltözésük is végbemegy.

Arra mindig gondoljatok, hogy az anyag a fejlődés kezdetén álló szellemi. Ez a maga formájában egy érettebb szellemet hordoz, és így lehetővé teszi, hogy az szolgálhasson, és ezáltal a szellemi magasabbra fejlődhessen. A test és lélek szétválasztását mindig meg kell tennetek, talán akkor jobban megértitek, hogy a test fájdalmának és szenvedésének mi az oka és célja. Jézus keresztútját is ezért állítják szemetek elé, hogy kövessétek. Mert értetek hordozta, az emberiség bűneiért! Az ő lelke teljesen büntelen volt! Ennek ellenére mondhatatlanul szenvedett! Amikor szenvedtek gondoljatok rá, hogy nektek is készen kell állnotok arra, hogy engesztelést hozzatok azért a szellemiért, amely mint külső forma szolgálatokra áll, hogy ti tökéletességre jussatok - az ő szenvedés- útját így jelentősen megrövidíthetitek. Vigyen rá a szeretet benneteket, hogy megváltásra segítsetek mindent, ami bűnössé lett.

Amen.

B.D.Nr.7262

1959.1.21.

FELTÁMADÁS - A TEST ENYÉSZETE

A teste szerint mindenki meghal, aki él. De a lélek feltámad az életre - vagy ha a Földön nem törekedett az "életre", akkor a túlvilágon tartózkodik a halálban. Tehát a feltámadás mindenki számára biztos, aki vágyódik az életre. Akik nem hisznek a feltámadásban, azok nem is vágyódnak lelkük életére, és csak a földi élet kívánatos nekik. Ezt kívánják, amennyire csak lehet, meghosszabbítani.

Meghalnak ők is testileg, de ha lelküknek nincs élete - örökké a halálban marad, habár a feltámadás egyszer nekik is biztos lesz. Aki lelke életét keresi, és törekszik rá, az biztos lehet hogy a testi halál után az örök életre talál. Erre Jézus szolgáltatta a bizonyítást, amikor harmadik napon feltámadt a halálból, a halált legyőzte, és azt is, aki a halált a világba hozta. A feltámadásban a hívők és a nem hívők is kételkednek, mert maguk a hívők sem képesek megérteni ezt a csodát. Amíg valaki még csak hívő, de hite még nem eleven hit, addig hajlamos a kételkedésre, mert hite még nem ébredt az igazi életre. De amint az emberben hatni kezd a Szellem, elmúlnak kételyei, és Jézus Krisztus feltámadása a saját feltámadásának lesz a bizonyítéka. Tudja, hogy nem hal meg, hanem az e-világból átmegy a túl-világba, ahol örökké él.

Jézus Krisztus feltámadása állandó problémája az embereknek. Egyrészt mert kételkedni akarnak benne, másrészt, mert a "test" feltámadását akarják belőle levezetni. Azt hiszik ugyanis, hogy Jézus har

madnap szintén testben támadt föl. Még nem világos előttük, hogy Jézus csak azért lett látható előttük, hogy őket a hitre segítse. Látni viszont mindig a SZELLEMI-TESTET LÁTTÁK, amely szellemi szemeknek látható lett. Kereszthalála által földi testének minden szubsztanciája átszellemült. Tehát az "ember" Jézus szellem-ruhában volt, amikor láthatóan a tanítványok elé lépett. És ezt a szellem-ruhát ti emberek is felveszitek, amikor feltámadtok az életre. Az anyagi test pedig visszamarad, és folytatódik szubsztanciáinak a felfelé fejlődése. Tehát a hús-test elenyészik, és szubsztanciái újabb formákat elevenítenek meg, mert még a fejlődés kezdetén állnak. Tehát nem veszik körül a lelket, nem nyújtanak többé a léleknek burkot, hogy vele feltámadjanak. A lélek mégis feltámad amikor teljesítette a Földön akaratomat, ha törekszik, hogy az életre bemehessen, amint megígértem mikor mint ember Jézus jártam a Földön.

A föltámadás mindenki részére biztos. De az idejét, hogy mikor, azt magatok határozzátok meg. A föltámadást helyesen kell elképzelnetek. Mert igaz, hogy föltámadásotok az anyagi testben végbevitt tetteitek kiértékelése alapján lesz meg. És vagy feltámadtok az életre, vagy - ha tetteitek ellenetek tanúskodnak - feltámadtok a halálra, a szilárd anyagba való száműzésre. Ez utóbbi pedig végtelenül hosszú ideig tartó állapot, mert a Földön magatok törekedtetek rá, mivel nem volt hitetek, nem hittétek el, hogy az életre vagytok rendelve, és nem a halálra. Azért támadtam föl a halálból, hogy bizonyosságot adjak az embereknek. De ezt a bizonyítékot is csak akkor vagytok képesek elfogadni, ha a szeretettel eltöltött étellel felébrésztitek magatokban Szellemeteket. Most már ő megtanít mindenre, mindent megmagyaráz, és tudtok meggyőződéssel hinni abban, amit nem lehet bizonyítani. Törekedjete az életre, és már örökké nem kell félnetek a haláltól, mert már erőben, világosságban, és szabadságban éltek mindörökké.

Amen.

B.D.Nr.4845

1950.2.23.

A LÉLEK ÖSSZETÉTELE

Az ember lelke egy elképzelhetetlenül sok miniatűr-teremtésből összeállított képződmény. Bizonyos mértékben azokból a teremtésből áll össze, amelyek mind előbbi megtestesülései voltak. Így mint egész, Isten teremtett művének mondható, aki az emberi lélekben bizonyosságát adta végtelen szeretete, bölcsessége, és mindenhatóságának. Az ember sehogyan se tudja elképzelni, hogy az egész teremtést a lelkébe rejtette. De majd halála után a Szellemi Birodalomban képes lesz önmaga szemlélésére, és amit ott talál, azt az Isten iránti mély tisztelettel és szeretettel szemléli.

Lelkének szubsztanciái fejlődésének minden megtestesüléséről össze vannak gyűjtve. Mert az emberi lélek a maga egyes szubsztanciáival ment keresztül az egész teremtésen, és elképzelhetetlenül nagy sokoldalúságra tett szert. Csak ekkor válik láthatóvá, milyen csodálatosak Isten művei. Határozottan felismerhető bennük Isten nagysága, szeretete, bölcsessége és mindenhatósága. Minden lényyszerű szeretetet és tiszteletet érez, amikor ráébred Isten erejére, őt magát megismeri - aki mérhetetlenül boldoggá teszi teremtésüket. Kell egy bizonyos érettségi fok ahhoz, hogy a lélek szemlélhesse önmagát. Ez is egyik boldogsága a Világosság Birodalmának. Belfoglaltatik Jézus ama ígéretében: "Szem nem látta, fül nem hallotta, amit azoknak készítettem, akik szeretnek engem!" A lélek minden területére betekintést kaphat. Olyant szemlélhet, amit még soha nem látott, de ami tagadhatatlanul mégis benne van a teremtésben. Az is biztos, hogy a csodák soha nem érnek véget, hogy mindig újabb képződményekre talál, és soha el nem marad a különféle világok szemléletében. Sőt - mindig többet akar, és mindig boldogabb.

Emberi érzékszervekkel a lélek nem észrevehető, azért nem is érthető. A földi embernek valami szellemi - a Szellemi Birodalomban pedig valami magától értetendő. A lélek teszi elevenné a szellemi világokat. Valami élő, mert Isten ereje árad át rajta. Isten minden gondolata megtalálható bennük, amelyeket akarateréjével tett formává. Isten megnyilvánulása az egész Teremtés, és legnagyobb kiterjedésű műve az emberi lélek - de miniatűr kivételben. A földi ember számára a lélek egy kétes fogalom - valami, aminek létéről még nincs teljesen meggyőződve, és kutatásával sem juthat meggyőződésre. A valóság pedig az, hogy a lélek Isten legcsodálatosabb szeretetét, bölcsességét, és mindenhatóságát igazoló teremtett világ - amely őt megdicsőíti a Szellemi Birodalomban. A Szellemi világ pedig soha el nem múlik, és állandó okot ad mindenkinek - akik a Világosság Birodalmában tartózkodva boldogok - hogy dicsőítsék Istent.

Amen.

TOVÁBBI MAGYARÁZAT A LÉLEKRŐL

A "LÉLEK" fogalmát tisztázni kell, nehogy tévedésben éljetelek. Amit magatok körül láttok, az mind az egykor tőlem kisugárzott szellemi erő, amely mint lény fel lett oszlatva, mert nem akaratom szerint használta az általam állandóan rá sugárzott szeretet-erőmet. Ennek az erőnek örök rendem törvénye szerint tevékenynek kell lenni.

Szeretetem erejét tehát egykor mint lényeket sugároztam ki magamból - de hogy szolgáló tevékenységet folytassanak, át kellett változtatnom őket a természet dolgaivá. A körülöttetek lévő teremtett világ így alapjában véve az az erő, amit mint önálló lényt helyeztem ki magamból. Akármilyen kemény állapotban van is az anyaggá lett szellemi erő, az mégis mind belőlem való fény és szeretetsugár, amelynek szeretetem és bölcsességem adott formát.

Ami szellemi, az már tönkre nem mehet. A valamikor kisugárzott erő visszavonhatatlanul visszatér hozzám. Ami körülöttetek van, az a legkülönfélébb szellemi fokon áll. A teremtés oka és célja, hogy a szellemit kiérlelődésre vigye, mert mélységbe zuhanásakor lényét teljesen a visszájára fordította. Most tisztulási folyamattal mennek át az egész teremtésen, és újból istenivé válnak. Tehát önálló lények lesznek, akik saját boldogságukra szabadságban, világosságban és erőben tevékenykedhetnek. Egyszer újból összeáll minden őslélek feloszlatott részecskéje, és külső formájában majd mint ember megy át a Földön, hogy szabad akaratával elérje a végső beteljesülést. Tehát a lélek a belőlem egykor kisugárzott szeretet-erő, de szubsztanciáinak most tisztulásra van szükségük. Ennek ellenére szellemi, mert szellemi erő minden amit láttok - akkor is, ha mint anyag akaratom által megszilárdult.

A szellemi már bizonyos érettségi fokon áll amikor mint lélek éltet egy emberi testet. E nélkül nem kapott volna engedélyt, hogy ember legyen. De tökéletes lélekről még nem lehet beszélni - mert Lucifer birodalmán megy keresztül, és akarata, gondolkodása, még luciferi irányú. És mégis - ő az az elbukott ősz-szellem, aki a földi út által megszabadulhat minden anyaghoz kapcsolódó tulajdonságától. Szabadon akarhat, szabadon cselekedhet, és így megvan a lehetősége, hogy a legmagasabb tökéletesség fokát elérje - majd amint elhagyta a földi testet, mint sugárzó fény-lény megy be a túlvilági birodalomba.

Tehát a lélek az emberi szemnek nem észlelhető, mert nem mulandó, de fenn marad mindörökké. Az anyag tehát minden szemnek látható külső forma - és mulandó. Akaratom szerint viszont csak feloszlik, hogy szabaddá tehesse a benne rejlő szellemi részt. Tehát a látható Teremtés az egykor lényeknek teremtett szellemi erőből áll. A lény a teremtésen mint feloldott szellemi részecske megy át. Ez az elbukott ősz-szellem egyszer majd annyira megérlelődik, hogy mint az ember lelke, emberi formába megtestesülhet.

Habár a léleknek emberi a formája - de mint lélek csak szellemi szemekkel látható. Ezt úgy kell érteni, hogy egy bizonyos fokú érettség teszi lehetővé, hogy egy másik léleknek látható legyen. Ahogyan a Szellemi Birodalomban is felismerik egymást a teremtett lények, és gondolatcserét folytatnak egymással.

Ezt azért tehetik, mert szellemi látóképességük van, de ez nincs meg az embernek, vagy a Földről éretlen állapotban eltávozott léleknek. Tehát a lélek már nem anyagszerű forma, ha az anyag alatt valami materiálist, valami láthatót értünk. Szellemi forma, belőlem kisugárzott erő, amely életet ad egy halott formának. A halott forma az emberi test. A lélek gondolkodik, érez és akar. Ezt a test nem képes megtenni amikor hiányzik belőle a tulajdonképpeni élet - a lélek. Az emberi szervek teljesítik a funkciójukat, de mindenkor a lélek ad nekik eleveenséget, és hajtja őket. A lélek pedig az "én", aki ezeknek a funkcióknak a tevékenységét meghatározza.

Ezért a földi létért a felelőséget a lélek viseli, és nem a test. De a lélek állandóan f o r d í t o t t módon gondolkodna és cselekedne, ha - mint az én részemet - nem adtam volna társul melléje a Szellemszikrát. Az igyekszik befolyást gyakorolni rá, és maga alá akarja rendelni a lelket. Mindent úgy akar megtenni, mint ami megfelel az én akaratomnak - de kényszert soha nem alkalmaz a lélekkel szemben. A lélek teljesen szabadon dönthet, hogy a szellem vágyainak, vagy a test vágyainak tesz-e eleget. Tulajdonképpen ez a földi életpróba - aminek eleget kell tenni, hogy valaki tökéletesen mehessen be a túlvilági birodalomba.

Az ember szokja meg a gondolatot, hogy egy "bukott ős-szellem" a tulajdonképpeni énje. Ez az ős-szellem az emberi testet-öltés kezdetén még egy nagyon tisztátalan szellem, aki Lucifer területén tartózkodik. Ő maga keresztülment minden teremtet dolgon, amelyekben megkötött állapotban még benne van minden luciferi. Azonkívül az emberi külső burok is anyag, tehát a fejlődés kezdetén álló szellemi. A végső tökéletesedésnek a földi élet alatt kell végbemenni. Ez elérhető, mert Jézus Krisztus végbevitte a Megváltás Művét, Ő Egyszülött Fiam, akit a Földre küldtem, hogy eltörölje a nagy ős-bűnt. Ez a bűn gátolt meg minden bukott lényt, hogy a Világosság birodalmába lépjen.

Az ember Jézus lelke egy világosságból való lélek - aki missziója céljából szállt a Földre, a sötétség birodalmába. A világosság egyik lelke testi burokba öltözött földi ember lett, aki épp olyan volt, mint a többi ember. Ezt a burkot a világosságból való lélek előre felkészítette magának, mert olyan tiszta edénynek kellett lenni, hogy az ember Jézusban ÉN MAGAM TARTÓZKODHASSAM.

Ennek ellenére a húsból való test földi-anyagi szubsztanciákból állt, mert az ember Jézusnak egy átszellemítési munkát kellett magán végbevinni - amely a többi ember számára példaképül szolgál. Tehát egy olyan lelki munkálkodást, amit minden embernek teljesíteni kell önmagán, hogy tökéletessé tegye magát. Ehhez járult még, hogy Jézus, a világosság legtisztább lelke, alászállt Lucifer birodalmába, egy sötét környezetbe, ahol ki volt téve mindenféle támadásnak.

De Jézus lelke nem volt egy bukott szellem!

És mert át kellett vándorolnia a mélységen, nem védekezhetett, hogy a Szellem-nélküliek ne támadják, és azok Lucifer parancsára erősen szorongatták is. Jézus lelke egész teljességében világosság volt. De amikor leszállt a mélységbe visszahagyta világosságát, mert az fölemésztette volna a maguk sötétjében élő embereket. Tehát Jézus külső burkát a világosság csak korlátolt mértékben töltötte el. Nem engedte, hogy szeretet-fénye világítson - holott szeretete bensőségesen kapcsolódott hozzám, Örökkévaló Atyjához. Jézus lelke az én Szellemből való Szellem volt, épp úgy tölem kisugárzott szeretet-fény, de ezt a szeretetet nem adta le, amikor a Földre szállt. A Földön elkezdődött ellenfelem befolyása, aki meg akarta akadályozni Jézus megváltói munkáját, és megpróbálta Jézus lelkét lehúzni a sötétségbe. Jézus a maga óriási szeretet-fényével játszva tudott volna ellenállást gyakorolni minden támadással szemben, de akkor "Jézus követése" kérdésessé vált volna. Akkor mint "ember" soha nem lett volna példakép embertársai előtt - akiknek úgy kell élniük mint neki, hogy megszabadulhassanak ellenfelemtől. Akkor isteni erő vitt volna végbe valamit - ami az embereknek lehetetlen.

A világosságból való lélek tudatosan felvette a küzdelmet ellenfelemmel, amennyiben támadási felületet nyújtott neki. Jézus tudatosan ment bele a küzdelembe. Ezt jelezte az is, hogy a rossz szellemnek nem tiltotta meg a közeledést, amikor a kísértésben lelkét magának akarta.

Tehát nem a hatalmával, hanem szeretete erejével győzte le! Megszelídítette, és megváltást hozott neki. Mint embernek - a földi élete alatt - túlságosan nagy szeretete láng-tengerré változott. ENGEM vett fel magába - az ÖRÖK SZERETETET. Az ellenfél kísértéseinek nem engedett, legyőzött minden támadást. Nagy szeretettel és irgalommal a rossz szellem minden kívánságát legyőzte, hogy a még megváltatlan szellemin segítsen, és abba az állapotba juttassa, hogy az Jézus lelkéhez tudjon hasonlítani.

Ezt szeretetével végbe is vitte, teste minden rossz-szellemű szubsztanciája a lelkéhez alkalmazkodott, a test és lélek a legnagyobb fény tökéletességében ragyogott. Velem, az örök szeretet-fénnyel egyesült.

Ez a folyamat akkor is lejátszódik, amikor egy magas rangú lény, egy angyal-szellem akarja megtenni az utat a mélységen át, hogy isten-gyermekségre jusson, hogy olyan tökéletes szabad akaratú szellemmé váljon, aki velem és bennem szabadon teremt. A szellem ilyenkor világossága erejét mindig korlátozza, ugyanúgy a tökéletességét is - mert az szétszakítaná az emberi testet, amely még nem tisztán szellemi test. Tehát a fény-szellem felveszi az emberi test formáját, viszont lelke szellem-test marad. És ez a szellemi, határozatlan forma a lélek - ami az egyébként halott hús-test részeket elevenné teszi. Amikor később ez a lélek újból kilép a testből, akkor sincs semmi lehatároltsága, újból szabad, világossággal és erővel teljes szellem. Ez nem zárja ki, hogy egykor "emberi lélek" volt, és megtette az utat a mélységen keresztül.

Viszont egy ilyen lélek a földi életében rendkívüli szellemi képességekkel rendelkezik. Ellenfelem részéről a legnagyobb kísértéseknek van kitéve, de kapcsolatát nem veszti el soha velem, és szeretete által győztes lesz. Mert ami ellenfelemnek nem sikerült akkor, amikor elválasztotta tőlem a nagy sereg ős-

teremtésű szellemet - az most sem sikerül neki. Mégis - egy a világosságból való szellem földi útja különösen nehéz, amíg egészen nyíltan le nem teszi a nagy akarati próbát, amely gyermekemmé avatja, és velem, Atyjával örökké egyesíti, és már határtalan boldogságot élvezhet.

Amen

B.D.Nr.8008

1961.10.1.

MINDEN LÉLEK ŐS-SZELLEM, AKÁR ELBUKOTT - AKÁR NEM

Figyeljete hangomra amikor felhangzik bennetek, mert Szellemem az, aki minden igazságba vezet. És ha oktatást akartok az igazságból kapni, azt csak tőlem kaphatjátok, mert én vagyok az Örök Igazság.

Mikor egykor szeretetem lényeit kihelyeztem magamból, mindegyik öntudatos lény volt, akik a legbensőségesebb kapcsolatban álltak velem, és szeretetem állandóan sugárzott rájuk. Szeretetem sugárzása a legvilágosabb ismeretekbe helyezte a lényt. Világosságban éltek, felismertek engem, és mindent, ami körülvette őket. Istennel azonos volt minden lény, és mérhetetlenül boldog.

Ennek ellenére az állatok már ismert, és nektek megmagyarázott okból kifolyóan igen sokan elváltak tőlem. Akik nem követték ellenfeletem, az első elbukott őszellemet, azok a világosság mérhetetlen teljességében maradtak - míg a többiek elveszítették világosságukat. Én a végtelenségben a nálam maradt őszellemeikkel munkálkodom, és teremtek. Ti emberek tudjátok, hogy azt a célt tűztem ki magam elé, hogy minden ember meg-istenüljön. És hogy ennek a meg-istenülésnek önként, a lény szabad akaratából kell végbemenni. Tudjátok, hogy a lények miért buktak el, és ismeritek öröktől való Megváltó Terveimet is. Mindez a buktak visszavezetését célozza, és biztos, hogy egyszer elérem.

Tudjátok, hogy számotokra a legmagasabb cél az "isten-gyermekség" elérése. Ezt elérheti minden lény, aki a Földön jár, és szabad akaratból komolyan erre törekszik. Tehát mindezeket összegezve: a tőlem egykor eltávozott, és elbukott lény ezzel elérte a boldogság legmagasabb fokát, hasonmásommá lett, teljes szabad akaratú teremthet és dolgozhat - és akarata teljesen azonos az enyémmel. Már nem én rendelkezem, mert a gyermek teljesen azonosult az én akaratommal, és ezért mérhetetlenül boldog.

A nálam maradt szellem-lények is szeretnék elérni a boldogságnak ezt a túlságosan is magas fokát. Habár közvetlen kapcsolatban vannak velem, szeretet-erőm állandóan rájuk sugárzik - ennek ellenére mégis csak akaratom eredményei, akik másképpen nem tudnak gondolkodni, cselekedni, csak akaratom szerint. Így, mintegy állandóan csak az akaratom kivitelezői.

Hogy a két állapot közti különbséget számotokra világossá tegyem, az az érettség magas fokát követeli. Ez még nincs birtokotokban, ezért csak korlátozott gondolkodástoknak megfelelően - ahogy értelmekkel felfogni képes - úgy tudom megmagyarázni. Mélységbe bukástok által elvesztettétek a Szellemi Birodalom összefüggéseinek mélyebb ismeretét, és a Földön még nem jutottatok el a végső megismerésre.

Így legyen elég ha tudjátok, a nálam maradt lények is megteszik egyszer az utat a Földön, hogy eljussanak az isten-gyermekség fokára. Ez boldogságukat mérhetetlenül megemeli. Tehát a földi lét - húsból való testi létet követel. Azt az életet, amelyben az egykor elbukott szellemi megállta az akarati próbáját. Tehát a világosságból való szelleminek is a földi testet kell választania, ha a Földön akar testbeöltözni. Olyan testbe, amelynek szubsztanciái bizonyos érettségi fokot már elértek, és így a világosságból való szellemi is birtokába veheti, amennyiben a halott külső formának - tehát az emberi testnek - először életet ad, és most földi útját ebben a testben kezdi.

Tehát maga a világosság szelleme az a szellemi erő, amelynek bele kell folyni az emberi testbe - tehát abba, aki most fog megszületni - és csak akkor képes élni, ha a szellemi erőt, a lelket, az isteni ódot, mindent átfogó atyai szeretetem belelehel a kül-formába. Mert célul tűzte maga elé, hogy minden teremtett lényt megistenít, és gyermekévé tesz. Tehát ez az angyal-szellem úgy eleveníti meg a leendő embert, mint annak a lelke. Bár ennek a testnek a szubsztanciái tisztábbak, mint a többi emberé, de kiérlelődve nincsenek. És ellenfelem birodalmában ki van téve a rossz befolyásának is. Mivel az angyal-szellem is szellemi feladatot teljesít a Földön, és mert többnyire nincs tudomása eredetéről - énjének, a lelkének kell ellenállni minden kívülről jövő támadásnak. Neki is küzdenie kell az ösztönök ellen, amelyek testéhez tapadnak - mert teste átment a teremtés dolgain. Többnyire nehéz földi útja van, és szabad akarata nem

mondhat csődöt. Mindig nálam, Atyjánál kell menedéket keresnie, nehogy a szükséges ereje elfogyjon. Mert amikor mint angyal a földi útba kezdett, szabadon lemondott a világosság erejéről és teljességéről. De a velem való kapcsolata nagyon erős. Az ilyen embert szokatlanul erős szeretet járja át, és ez a legbiztosabb mód, hogy elérje célját, és mint "gyermekem" térjen vissza hozzám - hiszen ez volt a legnagyobb kívánsága.

A világosság minden szelleménél ugyanilyen a folyamat. Mint lélek kerül a földi-anyagi testbe, és az a test különféle minőségeivel több-kevesebb befolyást gyakorol rá. Ez a lelket feladatok elé állítja, mert a külső burok mindig olyan, hogy átment a teremtés dolgain - hacsak szokatlan befolyások előtte már meg nem tisztították a szubsztanciákat. Ha igen, akkor hamarosan csatlakozik a lélek az isteni Szellem-szikra követelményeihez. Ez a Szikra különösen erősen világít ezekben az emberekben, és sokkal gyorsabban végbeviszi a test minden szubsztanciájának az átszellemítését. Így lett Jézus lelkévé is egy hatalmas világosság szellem. Külső burka neki is a földi-anyagi forma lett. Ő is akkor adott életet ennek a formának, amikor azt a "lélek" birtokába vette, és ő a Földön megszületett. Az edény, aki szülte tiszta, és makulátlan volt. Nemzése nem volt az érzékek alacsony aktusa. Ennek ellenére teste hasonló volt minden ember testéhez, mert végbe kellett vinni az átszellemítés munkáját, hogy példaképe lehessen minden embernek akik követik, és követniük is kell.

Habár a világosságból való volt, az ő lelkét is szorongatták a még éretlen lényszerűek, és ő nem rázhatta le magáról őket - hanem a szeretet erejével kellett átszellemítenie őket. Ez önmagán végzett igen nagy munkát jelentett.

Ezt a munkát az angyal lelkek is elvégzik földi életükben. A mélységen átvezető út küzdelmet jelent számukra is, céljuk hogy mindent legyőzhessenek ami a mélységhez tartozik - de a sötét erők főleg ezeken az embereken tombolják ki magukat. Nagy szeretetük kitartással és türelemmel végzi ezt a munkát. Többnyire sikeresen átszellemítik testüket, lelküket. Ez azt jelenti, hogy megváltják önmagukban a lélekhez társuló, még szellem nélküli szubsztanciákat, és elviszik őket a teljes rendre - miközben teljesítik azt a magas fokú missziót, amire magukat felajánlották.

1961.10.3.-án: Minden lényzerű aki egykor tőlem kiindult, minden szellemi lény akit szeretetem létrehozott - belőlem kisugárzott erő, ő-s-elemük ugyanaz, mint az enyém, belőlem való szeretet-erő. Az elbukott szellemit visszavezetés céljából felosztattam megszámlálhatatlan részecskére. Az egykor kisugárzott erő így különféle teremtett dologgá formálódott, mert az erőnek valahogyan tevékenyvé kellett válnia - ez örök törvény.

De a feloldott részecskék újból összegyűlnek, és minden bukott ő-szellem visszanyeri én-tudatát. Majd amikor a végtelenül hosszú fejlődési út eléri az utolsó szakaszát, ember formájában megy át a Földön, mielőtt a Szellemi Birodalomba mehetne. Az összegyűlt szellemi tehát mint lélek megeleveníti az emberi külső formát, és benne a lélek maga az egykor elbukott ő-szellem. Ő az a lény aki világossággal telítve ment ki tőlem - de szabad akaratából elbukott, mivel az első bukott ő-szellem magával rántotta a mélységbe. Az ő-s-teremtésű szellemek serege végtelen volt, és végtelen volt azok száma is, akik nálam maradtak. És alapjába véve ezek is ugyanazok, a belőlem kisugárzott szereteterőből jöttek létre.

Tehát amikor a földi utat egy angyal-szellem teszi meg - hogy az isten-gyermekséget elérje - ugyanabba a helyzetbe kerül, mint bármelyik bukott szellem. Teste szintén húsból való burok, amely több-kevésbé kiérlelődött részecskékből áll, mert az izomzat ehhez a Földhöz tartozik. Lehet, hogy teste tisztább, és nem annyira áll szembe velem - de mindig földi anyag, ami a szellem számára nehéz megpróbáltatássá teszi a földi életet. Kell, hogy ellenállások ériék, kell hogy a világosságból való léleknek küzdelmei legyenek a testével. A testet ellenfelem használja fel, hogy a lelket minden módon támadhassa.

Ezért a világosságból való lélek is ki van téve erős kísértéseknek, mert a földi test az ellenfél területe. Ő meg leginkább a világosságból való lelkeket akarja szorongatni - mert ha egykor nem sikerült, legalább most sikerüljön neki elbuktatni. De az ilyen léleknek szokatlanul erős a szeretete, állandóan főnről kéri az erőt. Kapcsolatát nem szakítja meg velem - inkább hatalmasan vonzódik, és ez erős fegyver az ellenféllel való küzdelemben, mert mint győztes kerül ki belőle.

Azt ne higgyétek azonban, hogy egy nem bukott - tehát egy világosságból való szellem - egy másik, egy elbukott szellem mellé kerül, hogy felosztva együtt tegyék meg az utat. Minden lélek egy-egy ő-szellem - akár bukott, akár nem. De az elbukott ő-szellemnek megszámlálhatatlan részre felosztva egy

fejlődési utat kell megtennie, mielőtt mint "lélek" juthatna egy emberi kül-formába. Az el nem bukott őszellem nem teszi meg ezt az utat, hanem mint főntről való lélek kapja az emberi burkot.

Ugyanezt teszik azok a világosságból való lények is, akik a túlvilági birodalomban már magas fokra jutottak, és most egy misszió teljesítése céljából szeretnének még egy utat megtenni, hogy az isten-gyermekséget is elérjék. Az ilyen lelkek közvetlenül megtestesülnek az anyatestben, és a belőlem egykor kisugárzott erő, mint "élet-ód" árad a külső formába, és ad életet nekik.

Mindig gondoljatok rá, hogy minden belőlem kisugárzott "teremtett" lény belőlem kisugárzott szeretet-erő, aki akaratom által lett én-tudatú lény, és többé már el nem múlhat. De az erőt én átformálhatom, a lényt én feloszlathatom, és egyéb teremtményt készíthetek belőle, ha olyan cél lebeg előttem, amit bölcsességem és szeretetem diktál. Az éntudatú lényt emberi burokba is öltöztethetem, ha ezt szeretetem és bölcsességem eredményesnek tartja. És minden lélek, amit az ember tulajdonképpen életének kell tekinteni - egy őszellem, akinek szeretetem lehetőséget adott, hogy a Földön elérje az isten-gyermekséget. Ezt mint teremtett lénynek, magának kell elérnie, és magának kell törekednie rá.

Amen.

B.D.Nr.5o63

1951.2.14.

AZ EGYEDI LÉLEK I.

Amikor teremtő-akaratom tevékenykedni kezdett, bölcsességem látta mindannak az eredményét, amit szeretetem és erőm megteremtett. Láttam a bukott szellemi fejlődésének menetét, láttam, hogy részben visszaesnek a mélybe, az Univerzumban nagy sereg ősteremtésű szellem egymás-elleni küzdelmét láttam. Mindenütt földi-anyagi fajtájú démoni hatást láttam a Szellemi Birodalomban és a teremtésben. Láttam a föl-alá menésüket, az állandóan változó formákat, és bölcsességem látta - és világosan fölismerte - hogy a megváltás műve egyszer sikert hoz. Szeretetem örült ennek, és ezért akaratom folyton teremtő volt. Örökkévalóságokon át láttam az eredményt.

De láttam a nekem ellenálló, megszámlálhatatlan ősteremtésű szellemet is, akiknek végtelenül hosszú időre lesz szükségük, amíg ellenállás nélkül megadják magukat nekem. De ez nem tett rosszkedvűvé, mert nálam az idő nem számít, csak érjem el célomat.

De a megváltó terv jelentősen más azoknál akik ellenállásukban kitartanak - és megint más azoknál, akik kevésbé elkeményedett szellemiek. Az előzőknek több, igen hosszú fejlődési periódusra van szükségük ahhoz, hogy megváltásukat megkapják. Ezek mindegyike más-más megváltó folyamat, mint volt az előző. Bűnük mindig nagyobb lesz, minél gyakrabban visszaélnék szabad akarattal. És az emberi, az utolsó állomás felismerést is hoz, mert értelmet adtam nekik, hogy felismerjék mi jogos, és mi jogtalan.

Amíg a lélek kiformalódik, az egyes lélekszubsztanciák az egész teremtésen végigvándorolnak. Végül a lélek összekeresi minden részecskéjét - amely az egykori szellemi szabadságban teremtő őslény birtokában volt. Akkor is egyedi, én-tudatú lény marad, amikor a túlvilági birodalomban összetársul a hasonló érettségű szellemeivel, és közösen teremtenek és dolgoznak. Ugyanannak ismeri fel magát mint aki egykor volt, és ebben az én-tudatban leírhatatlanul boldog.

Habár nem túlságosan nehéz, de ha a lény mégsem állja meg az utolsó, tehát a földi életpróbát, akkor a megváltást nem érte el egy-menetben, és a lénynek egy második, egy sokkal nehezebb megváltó folyamatot kell megtennie. Anyagi természetű, új teremtett dolgokba kell mennie, a lélek újból megszámlálhatatlan részecskére bomlik, és minősége szerint különféle formákba jutva újból elkezdí a felfelé fejlődését. Mikor a lélek már emberi formájában pártol el tőlem - bűne megsokszorozódik, és érthető módon többet kell szenvednie, mint az előző periódus fejlődési állomásaiban. - Ennek ellenére határtalan szeretetem itt is munkálkodik, hogy a lelket magasabbra segítse. Hogy aztán a muszáj-törvényben töltött földi menet után - a magát megtaláló lélek - újból megtestesülhessen, és letegyze az akarati próbát. Érett állapotában az ilyen lélek majd teljesen más földi menetre tekint vissza, mint amilyen az előző periódusban lett volna. Ennek ellenére ugyanaz a lény maradt, de ezt majd csak egy bizonyos világosság-állapotban ismeri föl, amikor a visszaemlékezés megadatik neki.

A testi halál után a lélek belép a túlvilági birodalomba, és ott is az marad aki volt, csak állandóan feljebb léphet. Összezárkózhat hasonló szellemekkel, és a Földön, és a Szellemi Birodalomban is megszámlálhatatlan lényt boldoggá tehet. Állandóan ugyanaz a lény marad, és én-tudata nem veszik el. De ha a lélek a testi halál után a mélybe kerül, összezavarodik a gondolkodása. Nem ismeri föl önmagát. A legnagyobb lesüllyedésnél pedig szilárd szubsztanciává merevedhet. Tehát a Föld újrateremtésénél neki is új fejlődési menetet kell kezdeni.

A lény csak egy bizonyos érettségi foknál ismeri fel magát. Ezt az érettségi fokot akkor érte el, amikor mint ember testet ölthet. Ezért az embernek már tiszta én-tudata van, amit csak akkor veszthet el, ha visszasüllyed a legnagyobb mélységbe, és ott már nem ismeri fel, hogy ki és mi volt.

Összegyűjtök minden szellemit, ami egykor elveszett. Úgy akarom visszanyerni - olyan állapotban - ahogyan tőlem elindult. Szabad, és a legnagyobb tökéletességben álló, szeretettől izzó angyal-lényeket akarok a szívemre szorítani. És ezt a célokat elérem, még ha örökkévalóságok mennek is el fölöttem. Szeretetem, bölcsességem és hatalmam végtelen, és teremtő akaratomnak sem lesz vége mindaddig, míg az utolsó szellemi lény gyermekemmé nem lesz.

Amen.

B.D.Nr. 8117

1962.3.5.

AZ EGYEDI LÉLEK II.

Még egyszer magyarázatot adok, hogy teljesen tisztázott legyen minden bennetek. A szelleminek, akinek életet adtam, nem tudjátok letagadni egyedi míkvoltát. Saját képmásomra teremtett lény, akit teljesen izoláltan helyeztem ki a végtelenségbe. Volt én-tudata, tehát felismerhette magát mint szabad akaratú lény.

Önmagam miniatűrje volt, viszont ős-teljességgel szemben olyan kicsi volt, hogy szeretetem tűztengerének valóban csak egy kicsi szikrájáról lehet beszélni. Ennek ellenére egyedi volt, aki rendelkezett önmaga fölött. Szeretet-erőm állandó ömlése révén folytonos kapcsolatban volt velem, de ez őt semmiben sem gátolta. Szabad volt - tele erővel és világossággal. Isteni teremtmény, aki a legnagyobb tökéletességgel került ki belőlem - tehát részemről semmiféle korlátozást nem tapasztalt. Világosságának és erejének minden megrövidülését és korlátját maga teremtette önmagának - mert önmaga fölött szabadon rendelkezett.

Ez mindazokra a szellemi lényekre érvényes, akiket ama elsőként teremtett lélek hívott életbe, aki ezt az én erőm, és az ő akarata által tehette. A lények a legmagasabb fokon tökéletesek voltak, mindenki önmaga tudatában élt, tehát egy individuum, aki teljes önállósággal izoláltan a többitől teremthetett és munkálkodhatott a Szellemi Birodalomban. Tehát egy lény sem volt kényszerítő módon hozzám kötve. Mindenki szabadon, izoláltan mozoghatott, és boldog volt a szellemben teremtett dolgok között.

Tehát amikor a "szellemek bukásáról" van szó - amikor az ős-szellemek a mélybe zuhantak - az úgy értendő, hogy a lények tiltakoztak az ellen, hogy szeretetem sugárzását elfogadják. Visszautasították a szeretet-erő áradását, amely belőlem ömlött, és mindent elárasztott világossággal és erővel. Szeretetem szellemét nem fogadták el, és akarattal elváltak tőlem. De el nem pusztulhattak soha, mert lényük belőlem kisugárzott szereteterő - és az is marad mindörökké. Minden elbukott ős-lény egy önálló lény, egy egyed, és az is marad. De elvesztette minden erejét és világosságát, mert az erő forrásától, az örök világosságtól elfelé törekedett, elfordult tőle. Viszont megmaradt ugyanannak az ős-szellemnek, aki tőlem a legnagyobb tökéletességben indult. A bukott szellemiek visszavezetése egy igen hosszú folyamat, mert minden lény felosztott részecskéjének keresztül kell mennie az egész teremtésen. A részecskék majd egyszer újból összegyűlnek, és végtelen hosszú időszakokon át kiképződik ismét az éntudatú lény, a bukott ős-szellem. Most már mint az ember "lelke" újra szabadon dönthet, vissza akar-e térni a boldog szellemek birodalmába, vagy újabb ellenállással végtelen hosszú időre meghosszabbítja visszatérését.

Az ember ezt az én-tudatú lényt, ezt a belőlem kihelyezett szellemet - mint a saját "lelkét" - rejti magában, és az mindig, és örökké ugyanaz az egyén lesz, és marad, aki tőlem vette kiindulását. Tökéletes volt, a mélységet szabad akarattal választotta, nem pusztul el, és örökké éntudatú lény marad - kivéve azt a szakaszt, amikor a teremtés dolgain áthaladt.

Ekkor feloldott állapotban volt, én-tudatát elvesztette, és a felfelé fejlődés útját a muszáj-törvény szerint tette meg. Ha a lénynek a felfelé fejlődés útját többször is meg kell tennie, akkor is ugyanaz az éntudatú lény marad aki egykor elfordult tőlem, és tiltakozott szeretet-erőm sugárzása ellen. De ez többé már nem fordulhat elő, mert eloldhatatlanul kapcsolódik hozzám minden, ami belőlem indult.

Tehát a "szellemek elpártolását" szó szerint kell venni. Azok pártoltak el tőlem, akiket mint éntudatú lényeket sugároztam ki magamból - de nem akadályoztam meg elszakadásukat, mert önmaguk fölött szabad akarattal rendelkeztek. És ha egyesülni akarnak velem, a legnagyobb tökéletességben kell visszatérniük hozzám. Viszont akkor már összehasonlíthatatlanul boldogok.

Amint szeretetemet újból a lényre sugározhatom, visszatér ősi-állapotába. Folytonosan önmaga tudatában van - bár bensőségesen összeolvadt velem. Mégis szabad lény, aki teljesen beolvadt akaromba - azért velem teremthet és munkálkodhat, hogy mérhetetlenül boldog legyen.

Amen.

B.D.Nr.7265

1959.1.25.

A LÉLEK A FÖLDI ÉLETET TUDATOSAN KEZDI

Az emberi testbe-öltözés kezdetén megismertették veletek eljövendő sorsotokat. Ti ennek teljes ismeretében indultatok az utolsó földi testet-öltésbe. Tudtátok mi vár rátok a földi életben, és egyidejűleg szemetek elé lett állítva a végső cél is, amit ezzel elérhettek. A ti akaratotok is az volt, hogy ettől az utolsó formától is megszabaduljatok. De utána minderről elvételük a vissza emlékezés, és lejátszódik az élet - és ti eközben nem tudjátok, mi az az eredmény, amit elérhettek. De ez másképpen nem mehet végbe - különben nem érvényesülhetne a szabad akarat. Pedig a végső tökéletességnek az a véghezvivője.

Az biztos, hogy KÉPESEK VAGYTOK mindent legyőzni, ami súlyos sorscsapásként ér benneteket. Mert egy ember sem kap több terhet, mint amennyit el tud viselni! Mindenesetre Isten segítségének erejével - amely mindig rendelkezésükre áll! Amikor az ember csak a maga erejére akar támaszkodni, összetörhet az alatt amit az élete tartogat számára. De hogy imádkozzon, és Istentől erőt kérjen - arra a nap bármely szakában lehetősége van. Csak az a feltétele, hogy az egy örök Istenében, Atyjában higgyen, mert e nélkül soha nem jut eszébe, hogy Istentől kérjen segítséget. A hitét minden ember megtalálhatja, csak gondolkodjon a maga életéről, sorsáról, és mindenről, ami körülveszi. Valóban, egy gondolkodó ember számára nem nehéz, hogy a hatalmas és bölcs Teremtőben hinni tudjon. Csak nem akarja elismerni, hogy neki valami köze van ehhez a Teremtőhöz, és azt, hogy minden szükségben melléje állna, ha megkérné.

Az ilyen embereknél hiányzik a Teremtő, és teremtmény közti összefüggés hite. Nem hiszik el, hogy Isten a "szeretet" - ezért izolálják magukat. Isten viszont azt akarja, hogy a teremtményei beszéljenek vele, és ezzel tanúsítsák, hogy Istennel kapcsolatban állnak. Ezért érik ismételten csapások az embereket - amelyek nemcsak őket, hanem embertársaikat is arra indítják, hogy átgondolják, milyen viszonyban vannak Istenük és Teremtőjükkel. Isten Atyja kíván lenni minden gyermekének, akinek életet adott.

Az Istentől kapott erővel minden sors-csapást le lehet győzni. Mielőtt testbe öltözött - maga adta meg hozzájárulását. Mert akarata ellenére senki nem kerül ebbe, vagy abba a sorshelyzetbe. Szabadon döntött a földi út mellett, azzal a kilátással, hogy majd megszabadul minden formától - és azzal a szilárd bizalommal, hogy megfelelő módon végbe is viszi.

De mint ember mégis gyakran kudarcot vall. Az akadályok legyőzhetetlennek tűnnek, míg Isten segítségét igénybe nem veszi. Isten létét feltétlenül el kell fogadnia, ha nem akarja, hogy földi útja teljesen hiábavaló legyen. Azért az első és legfontosabb dolog az Istenbe vetett hit.

Isten önmagában szeretet, bölcsesség, és mindenhatóság. Az ember először ébresszen szeretetet magában, hogy hitet kaphasson. Mert a szeretet már önmagában ERŐ. Ezért aki életét szeretetben éli, a legnehezebb sorscsapást is el tudja viselni, mert Istentől erőt kap hozzá. Hívja ezért minden sorscsapásban Istent segítségül, és valóban rátalál a kiútra - mert Isten a szeretet, és van hatalma, hogy elrendezzen mindent ami rendetlenségbe jutott. A legnehezebb élethelyzetben is az ember segítségére siet, hogy úrrá lehessen helyzetén, és mindig kész rá, hogy szükségében az ember mellé álljon.

Amen.

AZ EMBER LELKÉT A SZERETET ÉS FÁJDALOM TESZI SALAKMENTESSÉ

Engem akkor követtek, amikor belenyugodva akaratomba, türelemmel hordozták a keresztet. Valóban - vállaimra vettem az emberiség minden bűnét, amikor utamat a kereszt felé irányítottam. Valóban - levettem rólatok a bűn nagy terhét, amit vétkeitek miatt nektek kellett volna hordozni. De tudtam, hogy túl nehéz a számotokra, hogy soha nem tudtok megszabadulni ettől a nagy tehertől, így hát én vittem helyettetek. Tudnotok kell, mindaddig alacsony marad lelketek érettségi foka, amíg a legnagyobb izzási fokig fel nem lángol bennetek a szeretet. A szeretetben nagy a hiányotok, még akkor is, amikor azon fáradotok, hogy akaratom szerint éljétek. Ezért lehetőséget adok, hogy lelketek érettségét szenvedés által növeljétek.

A lélek számára a szenvedés igazi salakmentesítő eszköz. Világosabb lesz, és a fényt jobban átterszi. Így - amikor elérkezik órája - tisztultan mehet a túlvilági Birodalomba. Ismételten kijelentem, hogy a szeretet és szenvedés teszi salakmentessé a lelket. Ezért ismétlem folyton, hogy a szenvedésre szükségetek van, mert bennetek a szeretet nem érte el azt a fokot, amely kristálytisztává teszi a lelket, és szeretetem úgy sugározhatna rajta keresztül, hogy ne ütközne semmi ellenállásba.

Az élet nem hosszú, és egyszer hálásak lesztek érte, hogy lelketek átszellemülését sorscsapásokkal, szükségekkel, szenvedésekkel, és különféle betegségekkel segítettem. Csak nem szabad ellene lázadotok. Kezemből mindent el kell fogadni, és arra gondoljatok, segíteni akarok, és amennyire lehetséges már a Földön tökéletességre akarok juttatni bennetek. Lelketekről ezekkel még sok salakot ledobhattok. Boldogságot készíthettek magatoknak, hogy mint sugárzó fényjelenség mehessetek odaát - mert lelketek felkészült, hogy magába vehesse a fény teljességét anélkül, hogy meg kellene szünnie.

A bűnök adósságától bocsánatkéréssel megszabadulhattok amikor Jézushoz fordultok, és benne arra kértek engem, hogy megbocsássak. Általa ez biztosítva van. De különféle foka van a világosságnak, amely majd boldoggá tesz - tehát az élvezett boldogság foka is különböző - és az mindig a lélek tisztaságától és tökéletességétől függ, attól, ahogyan itt a Földön a lelketeken dolgoztatok. És amikor a jóakarotok ellenére is hanyagok vagytok, szeretetem utána-segít, amennyiben újra olyan alkalmat teremt, hogy lelki érettségetek növekedhessen. Egy kis keresztet kaptok, amit türelemmel és megadással kell viselnetek.

Olykor nyomaszt a szenvedés, hogy fokozza a lelki munkálkodást, és feloldja a salakot. Így a lélek tisztul, és világosabban lép ki a szenvedésből, mert már képes hogy magába fogadja a magasabb fokú világosságot - hogy aztán majd az igazság, a boldogság, és világosság honába léphessen.

Mert a földi élet rövid - és egyszer majd megköszönitek azt az utat, amelyen a Földön járhattatok. Általa lelketek olyan érettséget szerzett, amely a magas fokú szeretet-sugárzás befogadását is lehetővé tette - és ez mérhetetlenül boldoggá tesz benneteket. Azért vegyétek mindannyian magatokra a keresztet, és kövessetek, mert egyszer vége lesz az útnak, és ti túlon túl boldogok lesztek.

Amen.

AZ EMBERI LÉLEK MARADANDÓ

Egész biztosra vegyétek, hogy lelketek NEM pusztul el. Ilyesmi nem lehetséges, mert az én erőm elpusztíthatatlan - és ti az én kisugárzásom vagytok. Ha ezt tudjátok, akkor mindent el kell követnetek, hogy lelketeknek szép sorsot biztosítsatok. Ez egyedül rajtatok múlik, és akaratotoktól függ. Lény-szerű teremtmények vagytok, akik érzékenyek, és egyformán éreztek akár kint - akár boldogságot. A jövőre nézve a földi élet alatt ezeket fokozhatjátok, vagy csökkenthetitek. De ez a ti saját ügyetek, és csak a földi élet alatt intézhető el. Mivel semmiféle ismerettel nem rendelkeztek a testi halál utáni állapotokról, így még arról sem vagytok meggyőződve, hogy a lélek életbe marad-e továbbra is. Ezért elhagyjátok a legfontosabbat a földi életben - és nem gondoltok arra ami tovább él, nem gondoltok a lelketekre. Ha betöltenétek a földi élet célját, magatokat boldog állapotba helyezhetnétek. A lélek tovább élését a testi halál után azért

nem lehet bizonyítani, nehogy életviteletek kényszerítő befolyást kapjon. Viszont egy kevéske jóindulattal mindenki megszerezheti magának azt a meggyőződést, hogy az emberi lélek maradandó, és nem pusztul el a testi halállal. Illetve hinnetek kell az egy Istenben és Teremtőben, aki mindent létrehozott, amit magatok körül láttok.

Mert ha nyitott szívvel megnézték közlelről egy-egy teremtett dolgot, máris apró csodákat láttok, amelyeket csak egy bölcs Teremtő hozhatott létre. Többnyire felismeritek annak célratörő működését is, ami megint csak bölcsességet és szeretetet bizonyít. Tehát egy tökéletes Istenségre kell következtetnetek, aki ezek megteremtésére képes volt. A tökéletességnek nincs határa sem időben, sem térben. Tehát a leg-hatalmasabb teremtő-erő alakító akarátának az eredményei is megfelelnek ennek az isteni törvénynek. Azok is határtalanok - nincs vége. Ez viszont mindig szellemi termékeket érint, amelyhez a lélek is tartozik.

A látható teremtett dolgok is szellemi szubsztanciák, és csak átmenetileg vannak látható állapotban. A külső forma akaratom által tönkremegy, épp azért, hogy kiadja a benne rejlőt. Viszont feloldott állapotukban szellemiként megmaradnak. Tehát magatokat, a testeteket így kell szemlélnetek. A külső forma csak átmeneti, és magában tartja a szellemit, a tulajdonképpeni éneteket. Ezt a külső burkot a testi halál feloszlatja, és a benne rejlő szellemi szabaddá válik. Az már maradandó - és az is lesz örökké.

A földi élet alatt a teremtés dolgain ti is észlelhetek változásokat, és ezt követve rájöhetek, hogy az egyik a másikból származik, és minden amit láttok szellemileg élő. Egy parányi szellemi részecskét rejt magában, amely állandóan növekedőben van, mindig nagyobb teremtett dolgokba kerül. Végezetül ezek a részecskék összegyűlnek az emberi lélekben. Az egykor éntudatú, tőlem származó öslény ez a lélek, és soha meg nem szűnik. Amikor meggyőződéses hitet szereztek magatoknak, hogy lelketek halhatatlan, és van élete a testi halál után is, akkor biztos, hogy életviteleteket megváltoztatjátok. Mert elviselhető, vagy talán boldog sorsot kívántok szerezni lelketeknek, és már nem kívántok felelősség nélkül átmenni az életem. Ámbár a végső időben az emberek közömbösek. Amiről még nem tudnak, arról nem is kívánnak ismeretet szerezni. Helyette a földi játékokat élvezik. Csak a világi dolgokra figyelnek, és nem törekszenek szellemi ismeretekre. Így eleresztve a lélek a testi halál után csak szerencsétlen állapotban juthat a túlvilágra, ahol emiatt nagy kínjai vannak.

Emberék! - szeretnélek megkímélni ezektől a kínoktól. Ezért ismételten magyarázatot adok, hogy elmúlhatatlanok vagytok. Ez magyaráz meg mindent, ami odaát benneteket ér. Mindennel gondolkodásra akarlak készíteni: honnan jöttetek? Hova mentek?

Ha netán hirtelen kellene elhagyni a Földet - a lélek váratlanul hagyja el a testét - akkor aligha jut tudatára, hogy most a másvilágra megy. És egyszerre csak egy másfajta környezetben találja magát, és nem tudja, hogy már nem a Földön él. Ekkor szellemi állapota annál sötétebb, minél felelőtlenebbül élt a Földön. **DE LÉTEZIK!** És örökké már el nem múlik. Most egy végtelenül hosszú út van előtte, hogy valami világosságot szerezzen magának. Hogy csak parányi kis ismerete is legyen. Minden attól függ, milyen beállítottsága van az isteni szeretet-törvényhez. Mert azt ott is teljesíteni kell, mielőtt kis javulást észlelné, vagy csekély ismeretet kapna. Ha már a Földön van olyan hite, hogy a lélek a testi halál után is él, akkor a földi életet is nagyobb felelősséggel éli, és fölemelkedése odaát is gyorsabb.

Amen.

B.D.Nr.7153

1958.6.25.

AZ EMBER MUNKÁLKODJON A SAJÁT LELKÉN

Semmi és senki nem tarthat vissza benneteket attól, hogy a saját lelketeken dolgozzatok. Egyedül ez határozza meg a túlvilági sorsotokat. Ezt a munkát senki le nem veheti rólatok, helyettetek senki meg nem teheti. Ezért kárba vészett minden nap, amelyen valami kevéske haladást ki nem küzdöttetek magatoknak. Csak egyetlen kis végbevitt szeretet-szolgálat már segíti lelketeket hogy érlelődjön.

Elvesztettétek azt a napot, amelyen csak az én-szeretet kapott kielégítést, amely csak a testnek volt előnyös. Mert fölöslegesen élitek le azt a napot, amelyen lelketeknek nélkülözni kellett. Hiszen könnyű lépni, naponta sok alkalom adódik ahol bizonyíthattok, ahol valami lelki feladatot végezhetek, ahol le kell győznötök önmagatokat, ahol vágyak és kísértések ellen kell küzdenetek, szenvedélyekre kell nemet

mondani. Vagy jó tettek által örömet okozhattok, barátságos szavaitok vannak, vagy segítséget nyújthatok. Mindez előnyt jelent lelketeknek. Olyan alkalmak is lesznek, amikor bensőséges párbeszédet folytathatok Istenetekkel, Atyátokkal, és ebből lelketek áldást kap. Isten szavát is ismételten elolvashatjátok, hallgathatjátok - és azzal, hogy Isten így megszólít, lelketek különösen sok segítséget kap. Mert ez táplálék a léleknek, amely általa érlelődni képes. Akármennyire nyereségesek is lehetnek földi értelemben napjaitok - egy akármilyen kicsi jótett mégis messze magasabb értékű. Mert az a lélek igazi nyeresége, olyan, ami értékét soha el nem veszti. Amit élvezetekben a test kap, az veszendő - legjobb esetben is csak kölcsönben van nálatok, és bármikor elvehetik tőletek.

Amikor nem helyes az életvitel a lélek nagyon károsodik, bűnnel terhelitek. Ugyanis a főnálló ösbűnt sok más bűnnel tetézték. És mert örökké megmaradtok, lelketek egyszer felel érte. Csak úgy gondtalanul ne éljétek bele napjaitokba - illetve ne legyetek meggondolások nélkül. Gondoljátok meg jól, hogy mit tesztek. Azon fáradozzatok, hogy többet figyeljétek lelketekre, mint a testre. Hiszen tulajdonképpen énetek a lélek! Az teszi meg a Földön keresztül az útját, hogy tökéletessé váljon, hogy kiérlelődjön - mert ezt csak a Földön érheti el. De ehhez kell a szabad akarat, hogy tudatosan küzdjön a gyengéi, és sokféle hibája ellen.

Mikor az ember tökéletessé akar válni, ERŐÉRT kell folyamodnia, hogy tudjon Isten akarata szerint élni. Azaz, képes legyen a szeretetből induló cselekedetek végrehajtására. Biztosan kap rá lehetőséget.

Tudatosan kell élni, mindig azzal a céllal, hogy a még tökéletlen lényét tökéletessé tegye, és ereje szerint ezek megvalósítására törekedjen. Ekkor belülről is kap már ösztönzést a szeretet gyakorlására, és már csak jótettek végrehajtására képes. Így tesz szert naponta szellemi haladásra. A világ ingerei ettől már nem tudják visszatartani. Amikor már arra törekszik, hogy a tökéletességet mint célt elérje, akkor már mindig a lelkén végzett munkát teszi első helyre. Ebben segítségére vannak azok a szellemi lények, akik földi útja fölött öröködnék, gondolatait igyekeznek úgy befolyásolni, hogy mindig Isten akarata szerint gondolkodjon, beszéljen és cselekedjen. A földi élet egyetlen célja, hogy a lélek kiérlelődjön. De ritkán ismerik föl ezt a célt. Ezért olyan gyakori, hogy odaát - mindig a saját hibájából - szerencsétlen lesz a lélek sorsa. Bár az ember újból és újból kapja a figyelmeztetéseket, gondolja meg miért is van a Földön - de ha nem hiszi el mit lehet tenni, a lelke bűnhődik miatta. És sajnos a testi halála után ugyanazt a lelki sötétséget viszi magával a túlvilágra, mint amivel annak idején mint ember megkezdte a földi életet.

Amen.

B.D.Nr.6941

1957.10.11.

ISTEN AJÁNDÉKA: A SZERETET SZIKRA

Kevés még bennetek az erő és világosság, mert még tökéletlenek vagytok. Pedig erő és világosság nélkül a tökéletességre nem lehet eljutni. Nyomorult állapotban élve, reménytelenül elpusztulnátok, ha én nem adnék segítséget. Ha én nem vezetnék hozzátok erőt és világosságot - mert a tökéletesség fokozatait csak ezekkel érthetitek el. A földi élet kezdetén nem vesztek észre semmi összefüggést a földi élet értelme, és a magatok feladata között. Teljes ismeret-hiányban vagytok, hiányzik a világosság. Mikor oktatást kaptok, hogy mi a földi feladat, akkor meg az erőtök kevés, hogy szellemi tökéletességre jussatok. Ez mindaddig így lesz, amíg erőt nem szereztek. Ez pedig csak a szeretetből induló tettekkel szerezhető meg. De hogy ezt megtegyétek, ahhoz többnyire hiányzik belőletek az akarat. Mert a tökéletlen állapot gyöngye akaratot is jelent. Ilyen minőségben éltek a földi élet kezdetén. És a földi életet azért kaptátok, hogy tökéletessé tegyétek ezt a kezdeti tökéletlen lényt. Mindez nagyon kilátástalan lenne számotokra, ha Isten szeretete nem adott volna olyan ajándékot az embereknek, amely tökéletességre segíti őket. És ez egy parányi kis szikra az ő végtelen szeretet-szelleméből, amit belétek helyezett.

Ez a szeretet-szikra egy belőlem való rész. Feloldhatatlanul kapcsolódik hozzám. Szellem, a Szellememből. Világosság, és egyúttal erő az Örök Ős-fényből. Ez a parányi szikra végbeviszi bennetek hogy megváltozzatok, hogy eltűnjön minden tökéletlenségetek, és ti mint sugárzó fény-lény hagyjátok el a Földet. De ennek feltétele van. Az, hogy a parányi kis szikrát magtoknak kell meggyújtani, majd táplálnotok, hogy terjeszkedni tudjon. A feltétele annyi, hogy hagyjátok magatokat ösztönözni a szeretetre.

Mert ez a tevékenysége, ez az Istentől kapott segítség. Az embert a bensőjében a szeretet-szikra folyton arra próbálja indítani, hogy szeretetből tevékenykedjen. Mert a szeretet egyúttal világosság is, és erő is, mert a szeretetből végzett cselekedet hatására eltűnik az ismeretnélküliség és erőtlenség. Egyedül a szeretet az az eszköz, amely által valaki ismét tökéletessé válhat, tehát olyanná, amilyen kezdetben volt.

A szeretet-szikra nélkül a Földön egyetlen ember sem érné el a célt. A lény egykor szabad akaratból utasította vissza Isten szeretetének sugárzását, és azóta már nem volt képes semmi igazi szeretetre, mert mint isteni örökségről, elsőként a szeretetről mondott le. Tehát az ember az a bukott ős-lény, aki azt hitte, hogy az Istentől ráhulló szeretet-sugárzás nélkül is fenn tud maradni. Bár elpusztulni nem pusztult el - de mint elpártolt lény egy teljesen másfajta valaki lett, mint volt a teremtésekor. Mert elsősorban a szeretet az, amellyel másokat boldoggá tevő cselekedeteket hajthatunk végre. Szeretet nélkül a lény halott, szelleme elsötétül, és igen boldogtalan.

De az egykori visszautasítás ellenére, Isten irgalmas szeretete mégis minden ember szívébe belehelyezte a szeretet egy szikráját - és ezzel önmaga, és a lény között kapcsolatot létesített. De az embernek ezt a lehetőséget fel kell használni, ezt az Isten Szelleméből való részt. A szeretet-szikra sem gyakorol kényszerítő hatást az ember akaratára, csak halk ösztönzéssel próbálja az akaratot úgy befolyásolni, hogy szeretetet gyakoroljon. Ha az ember követi ezt az ösztönzést, láng gyullad a szívében amely világosságot terjeszt, erőt közvetít, hogy meg tudjon változni.

Tehát minden embernek lehetősége van, hogy földi életében erőt és világosságot teremtsen magának. De mert a szabad akaratot nem szabad kikapcsolni, Isten Szeretet-szelleme visszatartja magát, és senkit sem kényszerít hogy megtegye azt ami a tökéletességét végbeviszi. Megszámlálhatatlanul sok azoknak a száma, akik nem veszik igénybe ezt a nagy kegyelmi ajándékot, és inkább megmaradnak a maguk sötétjében és erőtlenségében, mert ettől csak a lélek szeretetből induló cselekedetei szabadíthatják meg.

Amen.

B.D.Nr.7726

1960.10.15.

ISTEN SZERETET-SZIKRÁJA AZ EMBERBEN

És dicsőüljön meg nevem a világ előtt, mert magatokon, és magatokban fel kell ismernetek: ki az AKI bennetek megnyilvánul! Érezzétek meg szívetekben amikor megszólítottalak, és mondjatok tudatosan köszönetet és magasztalást, hogy felismertetek!

Szeretetem határtalan! Soha el nem fogy. Az öröm és szeretet forrása mindig megnyílik és kiömlik rátok. Mindig újból érzitek Atyátok közelségét. És ez az én kegyelmem, amit föltek öntök - mert kisgyermekhez hasonlóan még gyengék vagytok, akik segítségre szorúlnak.

Amikor közlöm hogy köztetek vagyok, tartózkodjatok csöndes áhítatban, és szíveteket adjátok át az én tulajdonomba. Én mindenkiét elfogadom, és tökéletességre viszem. Majd a legbensőségesebb közösségben éltek velem. Szellemi szemetek sugárzóan tiszta lesz. Világít majd a felismerés világossága, mert hazataláltatok Atyátokhoz, aki bennetek van - mert lakást készítettem neki, mert megnyitottatok szívetek kapuját amikor kopogtattam rajta, és kértem, hogy engedjétek be. Amikor mint ember a Földre léptetek, már eljöttem hozzátok, és Isten-szellemem eme kicsi szikráját belétek helyeztem. Egy kis pici szeretet-szikrát, aminek lánggá kell felnőni bennetek, és örök szeretetem tűzével egyesül.

Tehát MAGAMBÓL van egy kis rész bennetek, ha mint ember megtestesültök a Földön. Ezzel visszaállt velem a kapcsolat. De ennek tudatosulni kell bennetek! Amennyiben Istenetekkel és Teremtőtökkel a kapcsolatot keresnetek kell. Amikor akarat van bennetek, hogy kívánjátok ezt a kapcsolatot - az már létre is jött. Az isteni-szikra bennetek van, és ha engeditek hogy áttörjön - megpecsétel benneteket, mint isteni teremtményt. Áttörésre akkor jut bennetek, ha lényeteket szeretetté alakítjátok. Lényetek egykor tiszta szeretet volt - de visszájára fordítottátok. Ellenfelem lényét vettétek magatokra, és ő hiányával van minden szeretetnek.

Ezért távolodtatok el tőlem. Pedig a szeretet gyermekei voltatok. Szeretemből születtetek - és soha nem adlak át, sem ellenfelem miatt el nem hagylak bennetek, mert szeretetem túlságosan is nagy irántatok.

De soha vissza nem találtatok volna hozzám, ha nem társítom veletek isteni, tehát örök szeretetnek egy szikráját. Ez a szellemi-szikra vezet el hozzám, felém kerget, tud győzni a test fölött, és magához vonja lelketeket, a tulajdonképpeni éneteket. Ekkor a lélek egyesül a szeretet-szikrával, tehát velem, az Örök Atya-szellemmel. Ez a szellemi-szikra él bennetek. De csöndben van addig, míg ti magatok szabadságot nem adtok neki a cselekvésre azzal, hogy akartok cselekedni. Ekkor megnyilvánulhat. Ekkor én magam nyilvánulok meg bennetek. A földi élet célját teljesítettétek, és már csak egyetlen köszönet és hála vagytok. Mert lényetek ismét szeretetté változott - mert az én szeretet-szikráma a ti szeretetetek nélkül nem kelt volna életre. Amikor Szellemem közölni tudja magát bennetek, ez arra bizonyos, hogy magam vagyok jelenlévő bennetek. Azt bizonyítja, hogy a gyermek hazatalált Atyjához, hogy legyőzte a nagy szakadékot, amely már örökkévalóságok óta elválasztotta tőle - és ezért szeretetem erejét újból rá sugározhatom, ahogy kezdetben volt.

Amen.

B.D.Nr.7984

1961.9.4.

A SZELLEM-SZIKRÁRA SZÜKSÉG VAN

Egykor az istenségetektől megfosztottatok magatokat. Az ős-lényeteket visszájára fordítottátok. Már nem voltatok a világosság lényei, hiányzott belőletek minden szeretet - és szeretetemet visszautasítottatok, amely rátok akarta vetni sugarait, hogy mindörökké boldogítson. Ezzel a velem teljesen ellentétes lényetekkel, ezzel az istentelenségetekkel nagyon távol voltatok tőlem. Mivel lényetek ilyen ellentétesre fordult, már nem lehettetek a közelemben. Örök szeretetem fénye elpusztítana, annyira felemésztett volna.

De én nem akartam, hogy amit teremtettem az elpusztuljon. Azt akartam hogy visszatérjetek hozzám. Ennek a feltétele, hogy a lény megváltozzon, mert az csökkenti a távolságot. Ha pedig visszanyeri ős-állapotát, a távolság teljesen megszűnik. Ezzel szeretetté válik, és mint egykor, újra rásugározhatom szeretetemet. Ez a szeretetté való visszaváltozás lehetősége tőlem a szeretet és irgalom munkáját várta: Örök Szeretetem egy szikráját kellett belétek helyeznem, mert belőletek hiányzott minden szeretet, és ezért képtelenek lettetek volna a visszaváltozásra. Egykori ellenállásokatokat a nagyon hosszú és fájdalmas visszavezetési folyamat m a j d n e m teljesen összetörte. Utána olyan állapotba jutottatok, hogy megint szabad akaratot kaptatok, mert előzőleg az megkötött állapotban volt.

A szeretethez való visszatérést az emberi szabad akarat állapotában kell megtenni. Ez lehetetlen, ha nem szunnyad már bennetek egy szikrányi szeretet, amelyet mint kegyelmi ajándékot helyezek minden ember szívébe. Amint ezt meggyújtja, és világos izzásig lángolni enged - az újra isteni teremtménnyé teszi az embert. Ezt az embernek magának kell megtenni. És meg is tudja tenni, épp azért, mert Isten szeretetének szikrája az, ami benne szunnyad.

Ez a szellem-szikra isteni részetek. Az Örök Szeretet szellem egy kis része, amely elválaszthatatlan kapcsolatban van velem, és állandóan az Atya-szellemhez való visszatérésre ösztönöz. De eközben az ember minden szabadsága megmarad. Akkor is ha enged az ösztönzésnek, ha istenellenes lényével, és ellenfelemhez való kapcsolata által - amit nem kíván megváltoztatni - a kis szikrát elfojtja.

Szeretetre valamennyien képesek vagytok. Más kérdés, hogy készségesek vagytok-e rá. Ezt mindenki maga határozza el. A szellem-szikra, ami az én részem - bár igen nagy az ereje bennetek - arra nem kényszerít, hogy lényeteket megváltoztassatok, hanem csak megkönnyíti a változást. Tehát nem lehetetlen dolog, hogy a rövid földi élet alatt lényeteket szeretetté változtassátok.

A kapcsolat főnnáll velem, de arra magatoknak kell törekednetek, hogy a hatását is érezzétek, és szeretetem ismét belétek sugározhasson. Ezért a bennetek lévő szellem-szikrának össze kell kapcsolódnia az Atya-szellemmel, és ekkor visszavonhatatlanul elindul a lény visszaváltozása, és ismét az a boldog lény lesz, aki kezdetben volt.

Ha a szellem-szikra nincs bennetek, menthetetlenül elvesztek, mert az egy RÉSZ belőlem. Általa tudtok szeretni, van képességetek hogy szeretetet érezzétek, és magatok is sugározhatátok. A szeretet nem veszik ki belőletek, hacsak magatok nem tiltakoztok a bennetek lévő szeretet ellen azzal, hogy ellenfelem felé igyekeztetek, aki mindig megakadályozza, hogy szeretetből tevékenykedjete. De amikor ti magatokban világosságot gyújtotok, akkor nem tud megakadályozni, mert figyeltetek és követitek a bennetek

megszólaló finom kis hangot, mert az mindig szeretetteljes cselekedetre indít. Szellem-szikrák valóban hatalmas, és tele van erővel, mert belőlem való rész. Felerősíti a legcsekélyebb akaratot is, ha az feléje fordul. Ellenfelem nem tudja megakadályozni, mert én vagyok bennetek a szeretet, és ellenem nem tud eljágni. Egyedül ti vagytok azok, akiket nem kényszerítetek amikor szabad akaratból ellenálltok.

Az isteni-szikra az én részem, garancia arra, hogy meg tudtok változni. Ez a belőlem való erő mindenre képessé tesz benneteket, ha a törekvésetek komoly. És hogy a komoly akarást megszereztétek, arra az Isteni Megváltó - Jézus Krisztus nyújt állandó segítséget. Vágya, hogy elismerjétek Megváltónak, és az akarat erősítését tőle kérjétek, hiszen ő és én egyek vagyunk.

Engem egykor visszautasítottatok, nem akartatok Isteneteknek és Teremtőtöknek elfogadni - azt követtétek, aki lehúzott benneteket a mélységbe. És mindaddig hatalmában tart, amíg segítségül nem hívtok, és ENGEM fel nem ismertek, és el nem ismertek Jézus Krisztusban. És valóban, ellenfelem hatalma megtörik, ha kísértéseivel szembe állítjátok nevemet. Az akarat megerősödik, és mindig nagyobb kívánsággal akartok egyesülni velem. A szeretet-szikra komoly törekvése, hogy az Örök Atya-szellemhez kapcsolódjon. Ti benső ösztönzésnek tesztek eleget, amikor szeretetből való cselekvésre indít, mert szeretetem számára már átjárhatók vagytok. Lényetek felveszi azt a minőséget, amely az ős-lényetekhez hasonló. Szeretetté változott, és egyesül velem. Most már mindörökké el nem távozik, a gyermek visszatért Atyjához - akitől egykor elindult.

Amen.

B.D.Nr.8327

1962.11.12.

A LÉLEK EGYESÜL SZELLEMÉVEL

Én a legegyszerűbb és legérthetőbb módon nyilvánulok meg az embereknek. Beszédem nem csak az értelmiségi embereknek szól, hanem mindenkinek, aki az igazságot kívánja – még ha nem is rendelkezik éles értelemmel. Én úgy beszélek, hogy megértsenek. Azért olyan embert vettem szolgálatomba, aki kifejezéseiben maga is egyszerű, akit mindenki megért, amikor mint ember beszél az emberhez, mert ugyanakkor én mint Szellem hatást gyakorlok, amikor szellemi beszélgetésekbe kezd. Földre vezetett szavaim mindig olyanok, hogy kinyilatkoztatásom szava mindig világos és érthető. Minden ember képes megérteni, hogy a szellemek elpártolásának, és ezzel elbukásuknak folyamata az volt - hogy rájuk sugárzott szeretetemet, "szeretet szellemét" visszautasították. Azért a hozzám visszatérés is abból áll, hogy szeretetemet szabad akaratúval újra elfogadják, és én azt rájuk sugározhatom. Tehát újból egyesülniük kell Szellememmel. A szeretet szellemével való egyesülés akkor jön létre, amikor a minden emberbe belehelyezett isteni szeretet-szikra - amely az én részem - világos lángra lobban, és megállíthatatlanul az ős-tűzhöz törekszik.

Ekkor - most már tudatosan - az ős-szellem visszatalált a maga ős-eleméhez. Elpártolása után is megmaradt belőlem való erőnek, mert a belőlem kiáradó szeretet-erő nem pusztulhat el. Tehát visszatérése csak tudatos lehetett, és ehhez kell a szabad akarat. Az előző állapotában megkötött lény most mint ember visszakapta ezt a szabadságot, de helyesen kell használnia.

Igaz, hogy az ős-lény öntudatlanul teszi meg a visszatérés útját, amikor számos részecskére osztva a földi teremtményekben él kötött állapotban. A visszatérésnek ez az útja egy kegyelmi ajándék, amivel a mélyre zuhant lényeken akarok segíteni, hogy újra elérhessék a magasságot. És amikor elérte, visszakapja szabad akaratát is.

Ha azt akarja, hogy a visszatérés végleges legyen, a benne lévő szeretet-szikrának egyesülni kell az örök Atya-szellemmel. Az ős-szellem, aki a földi utat most mint egy ember lelke teszi meg, még mindaddig távol van tőlem, amíg nincs benne szeretet. Igaz hogy szeretet szellememet, mint szeretet-szikrát társítottam vele, de lángra lobbantania magának kell, mielőtt az Atya-szellemmel való egyesülés végbe-mehetne. Ezt az egyesülést csak a szeretet hozhatja meg, és az embernek a szeretetet szabadakaratúval kell gyakorolnia. Szeretet sugárzásomat ez teszi lehetővé, és így lesz a lényből megint az - aki volt. Maga a lélek az aki elpártolt, tehát az elpártolt ős-szellem. És amikor arról van szó, hogy a lélek egyesül Szellemével, a Szellem alatt mindig a belőlem való Szeretet-szellemet kell érteni, amelyet a lény egykor visszautasított, és a szeretet rá-sugárzása elől elzárkózott. Az ember - az egykor elpártolt ős-szellem - most mint

lélek egy kis szeretet-szikrát hordoz magában, és szabad akaratból meg kell vallania ehhez a Szellemehez való tartozását. Ezt akkor teszi tudatosan, ha szeretetem sugárzására megnyílik, és maga is szeretetből cselekszik. Tehát a Szelleme benne van, és földi feladata csak annyi, hogy a Szellemtől hagyja magát befolyásolni. Ennek mindig az a következménye, hogy az ember a szeretetben gyakorolja magát, és szeretete által egyesül velem, aki az Örök Szeretet vagyok. Tehát a lélek egyesült Szellemevel. Az ős-szellem már nem visszautasító velem, és szeretet-sugárzással szemben, hanem tudatosan törekszik felém. Maga kívánja, hogy rásugározzam szeretetemet, minden szétválás eltűnt köztünk. Ismét az az isteni ős-lény, aki egykor elindult tőlem szabadon elpártolt, és ismét szabadon visszatért hozzám. Most "gyermekemmé lett" - és én nem tudtam volna ilyenre teremteni, mert most a teremtett lény szabad akaratla magá követelte, hogy tökéletes lehessen.

Tehát szabad akaratból istenült meg, és most a legnagyobb boldogságban, szabadon teremthet és munkálkodhat velem. És ez az én akaratom is, mert egy tökéletes lény nem akarhat, és nem gondolkodhat másképpen mint én, mert az egész végtelenségben én vagyok a legtökéletesebb Szelleme.

Amen.

B.D.Nr.7798

1961.1.15.

SZELLEMEM HATÁSA AZ EMBERBEN: VILÁGOSSÁG

Ha beleegyeztek, hogy "Szellemem" munkálkodjon bennetek, képesek lesztek a legmélyebb titokba is behatolni. Amíg földi-anyagi módon gondolkodtok, amíg érzékszerveiteket csak a világ felé fordítjátok ezt nem értitek meg, és nem kerestek kapcsolatot a szellemi világgal. "Szellemem tevékenysége" érthetetlen marad mindaddig, amíg kapcsolatba nem léptek Atyátokkal és Istenetekkel - mert addig a szeretetben sem éltek.

Szeretetben élés akkor létezik, amikor velem, és az örök Atya-szellem bennetek szunnyadó szellem-szikrájával is kapcsolatban vagytok. Tehát szeretet nélkül Szellemem munkálkodását nem bírjátok megérteni, és szeretet nélkül nem is törekedtek rá. De amikor a szeretetet lángra lobbantjátok magatokban, felébresztitek vele a Szellemet is az életre. Az örök Atya-szellemmel helyreállítjátok a kapcsolatot, aki maga a szeretet, és most szellem-szikrátok által hatást gyakorol rátok.

Most megengedtetek, hogy Szellemem munkálkodhasson bennetek - és valóban, szellemi területen nagy ismeretekre tesztek szert. Olyan ismeretek nyílnak meg előttetek, amit ember egyéb úton nem szerezhet meg, mert most a szellemi területekre kaptok betekintést. Szellemi titkok lepleződnek le, amelyeket csak a Szelleme közvetíthet. De előtte mindig felvevő edénnyé kell alakítani magatokat, az isteni Szelleme számára - és ezt csak a szeretet képes létrehozni. Ekkor belétek ömölhet Szellemem, és valóban csodálatos lesz az eredmény amit az ember elér, és ami mindörökké eredmény marad. Ezen az úton nyerhetik el az emberek az igazságot is - és az is így megy végbe.

Ezek alapján tehát igaz, hogy "maga az Isten oktat minden igazságban" ha beleegyeztek, hogy a Szelleme megnyilvánulhasson bennetek. Ez a legteljesebb szabad akarat dolga, amire senkit nem kényszerítenek. De ha készek vagytok rá, hogy a szeretetben élés által szabad akaratla Szellemem felvevő edényévé alakítsátok magatokat - akkor világosság lesz bennetek, akkor hamarosan a legvilágosabb ismeretekre juttok, akkor megnyílik számotokra a tudás, és minden szellemi összefüggés világossá válik.

Valóban, eltűnik belőletek az éjszaka sötétje, szívetekben a szellemi nap sugárzik, és már örökké nem lesz bennetek sötétség, mert tőlem kaptatok világosságot, amit most már ti sugározhattok bele az éjszakába. Ne csodálkozzatok hát, hogy honnan veszi az egyik ember a bölcsességet, míg a másiknak nincs birtokában.

Ne kérdezzétek, miért van még akkora sötétség az emberi szívekben - mert ismeritek már a választ rá! A szikrát nektek magatoknak kell meggyújtani magatokban - és világosság lesz! Mert a világosságot keresni kell, a világosság után vágyakozni kell! Hinnetek kell, hogy kapcsolatban álltok velem, hogy én nem akarom hogy ti örök éjszakába maradjatok.

Akarjátok menekülni az éjszakából, a sötétségből, és tegyétek meg a szükséges dolgokat, hogy világosság gyűlhasson bennetek. Tudnotok kell, hogy belétek helyeztem egy kis szikrát, és annak kell lángra lobbanni. Ez az izzás majd hozzám törekszik, hogy az Örök Szeretet tüzével egyesüljön. Ennek kö

vetkezménye, hogy Szellemem kiömlik az így előkészített edénybe, és elhajtja a sötétséget. Sokáig szenvedett a lélek, amíg engem felvett magába, amíg a benne lévő szeretet felém tódult, és áttörte a sötétséget. Most már munkálkodhat az emberben - és ahol Szellemem által én munkálkodom, ott ismeret, boldogság, és világosság van.

Amen.

B.D.Nr.6575

1956.6.17.

A SZELLEM-SZIKRA EGYESÜLÉSE AZ ATYA-SZELLEMMEL

Amikor az emberben életre kel a Szellem - akkor velem is helyreáll a kapcsolata. Mert az emberben lévő Szellem - az ATYASZELLEM egy szikrája. Az én részem, tehát azonos velem. Ezért teljes joggal mondhatjátok: "Isten bennem van!" A bennetek lévő Szellem csak akkor ébred életre, ha a szeretetet gyakoroljátok. És ekkor én, az Örök Szeretet is bennetek leszek.

Az isteni szikrát mindannyian magatokban hordjátok de az életvitellel - a magatok akaratából - akár egész haláltokig is eltemethetitek. Ekkor "Isten nélkül" mentek át az életen, mert szeretet nélkül éltetek, és számomra lehetlenné tettetek minden kapcsolatot.

A földi életet leéltétek, és kihasználatlanul hagytatok egy nagy kegyelmet. Épp azt nem vittétek végbe, ami az emberi testbe-öltözésnek a célja. Nem egyesültetek velem, hanem megmaradtatok az én-szeretetben. Az én-szeretetbe akkor léptetek, amikor elpártoltatok tőlem. Hogy a velem való egyesülés végbemehessen, nagy kegyelmet kaptatok. Belétek helyeztem - Isten-szellemem egy szikráját, majd folyton arra ösztönözlek, hogy lobbantsátok lángra ezt a kis szikrát. Sorsszerűen olyan helyzetbe juttatlak, ahol - ha van bennetek jóindulat - szeretetből induló tetteket vihetek végre. Számptalan lehetőség volt és van, hogy lángra lobbantsátok ezt a szikrát. Valóban nincs hiány az alkalomban, de mert ez a szabad akarat tette - el is mulaszthatjátok. Ilyenkor a Szellem csak szunnyad bennetek, de nem tud megnyilvánulni. Tehát nincs meg velem a kapcsolat, és halottak vagytok, még ha azt hiszitek is, hogy éltek.

Földi éltetek üresjárat, mert "Isten nélkül" az soha nem vezet fölfelé, hanem az ellenfelemmel való kapcsolatot bizonyítja. Én azért nem lehetek bennetek, mert szeretet-nélküli lényetek által megtiltjátok nekem, hogy hozzátok közeledjek. És sajnos ez a lelki-állapot van az emberek között elterjedve, és nem az, hogy szeretet által vezetett életet élnek, hozzám kapcsolódnak, hogy Szellemem vezesse őket. Ez az állapot akkor lép be, amikor az embereknek nincs hitük Jézus Krisztusban - aki kereszthalálával a gyenge akaratot akarta megerősíteni, hogy képesek legyenek ellenfelemtől elszakadni.

Az Örömhír, a szeretet tanítása - amit az ember Jézus a Földön prédikált - arra volt hivatva, hogy utat mutasson az embereknek, ami által a bennük lévő szeretet-szikra képes egyesülni az öröktől való Atya-szellemmel. Ezért élte Jézus embertársai előtt a szeretet életét, és tanúsította, hogy az ilyen életvitel eredménye a velem való egyesülés lesz. Mindez fölismerhető földi prédikációiban, és működésében.

Ami Jézus áldozati halála előtt az emberek akarati gyengesége miatt lehetetlen volt - mert terhelte őket az ősbűn - azt kereszthalála után képesek voltak megtenni, ha Jézus Krisztust elismerték mint ISTEN FIÁT, mint a VILÁG MEGVÁLTÓJÁT, és igénybe vették segítségét. Most már azzal, hogy élték a szeretetet, és meggyújtották magukban a Szeretet-szikra életét, lehetőségük volt, hogy helyreállíthassák a velem való egyesülést. Ezután már magam munkálkodhattam bennük.

Jézus Krisztus nélkül egyetlen ember Szellemét sem lehet felébreszteni - mert én nem lehetek abban, aki visszautasít, aki nem hiszi, hogy megváltottam a bűntől, és haláltól. Szellemem szikrája ott pihen, minden egyes ember lelkében, de csak a szeretet kelti életre. És a szeretet felismeri, kicsoda Jézus Krisztus! Felismer benne engem! És kapcsolatba lép velem. Vagy másképpen: a szeretet az az isteni szikra, amely az Örök Szeretet tüzével egyesülni akar. És ekkor - mégha a földi életet el is vesztettétek - élet van bennetek. A halálból feltámadtatok az életre - amint a Szellem elevenné lett bennetek. És ezt az életet már örökké nem veszthetitek el, mert visszatértetek hozzám - nálam pedig örökre nincs halál.

Amen.

ISTEN GONDOSKODIK AZ EMBERRŐL

Először az Isten Országát keressétek, mert életfeladat, hogy velem és országommal kapcsolatot létesítsetek, hogy majd ez a Birodalom egykor ismét magába fogadhasson a földi élet után. Egyúttal ez az egyetlen feladat - mert minden más magától elrendeződik. Egyedül azon fáradozzatok, hogy ennek a feladatnak megfeleljetek.

A földi világba azért kerültetek - hogy a földi világban a szellemi világot keressétek. Kaptatok hozzá egy csodálatos ígéretet is: ha elsősorban az Isten Országát keressétek - minden más hozzáadatik nektek. Már ez is arra készíthetne, hogy kívánságomnak eleget tegyetek. Hiszen ígéretem által megtakaríthatjátok magatoknak a létért való küzdelmet.

Csak lelketek üdvösségéről kell gondoskodnotok, és én a többitől - a testi jólétről átveszem a gondoskodást. Mindent elrendezek, ami nektek nagy megerőltetéssel járna, hogy magatok végezzétek el. Átveszem a földi élet gondjait amint a feltételt teljesítitek: országomra és annak igazságaira törekedtek, azaz minden feltétel nélkül magatokat átadjátok nekem.

Ekkor engem elismertetek mint Istenetek és Teremtőtök, mint öröktől való Atyátok, és tudjátok hogy a teljes igazság csak nálam van. Tehát az az élet, ami lelketek érettségének megfelelő. Engem és országomat azért kell keresnetek, hogy az megnyíljon nektek, akik igazságosságomban teljesen megbízhatok, és magatokat nekem átadtátok. Csak igaz módon éljétek, hogy országomat megszerezhesétek. Igyekezzetek bensőséges kapcsolatra jutni velem.

De a világban nem kereshettek engem, mert Birodalmam nem e világból való. Ezért gondolataitokat az ég felé kell fordítani - el a világtól és ingereitől. Országomra, az igazi hazátokra kell gondolnotok - amit egykor elhagytatok, és ahova egyszer vissza kell térnetek.

Nem bánjátok meg ha tanácsomat követitek, és országom felé igyekeztetek. Mert ugyanakkor megszabadultok minden földi gondtól, helyette átveszem én, és valóban minden gondotokban és ügyetekben érvényes gondoskodásom lesz. Földi módon gondoskodom rólatok - ahogyan az atya gondoskodik gyermekéről. Megadom, amire a Földön szükségetek van, és szellemi javakkal mértéken túl ellátlak benneteket. Mert amint rám, és országomra irányítjátok tekinteteket, birodalmamból kegyelmi adományok indulnak felétek. Mindig szilárdabb lesz a hozzám való kötődésetek is, és a földi élet már nem lesz terhes.

Meg lesz minden amire testileg és szellemileg szükségetek van, mert a világ, és annak követelményeinek veszélyéből kikerültetek. Ezzel a világ urának a hatalmából is kikerültetek, és teljes tudatossággal az én birodalmam felé fordultatok, és abban részesedtek is.

Keressétek az Isten országát, és minden más hozzáadatik. Sarkaljon ez az ígéret, hogy velem és országommal keressétek a kapcsolatot. Mert még gyakori, hogy valakit a földi gondok tartanak vissza, mert fontosabbnak tartjátok, mint a lelketekről való gondoskodást. És én biztos segítséget ígérek! Minden gondotokat magamra veszem - de természetesen azzal a feltétellel, hogy elsősorban engem, és országomat keressétek.

Tehát teljesen gond nélkül járhatjátok a földi utat, csak gondoljatok mindig erre az ígéretre. De ígéretemet kevesen méltatják figyelemre. De akik komolyan veszik, azok megszabadulnak a földi tehertől, mert magam gondoskodom róluk. Szeretettel fogadok minden embert, aki mindig csak azon igyekszik, hogy elnyerhessen engem és országomat. És el is éri célját. Megtalál, és egyesül velem. Földi életét nem élte hiába - felvételt nyert országomba, és boldog lesz.

Amen.